

ΕΡΓΑΤΙΚΗ αλληλεγγυη

Βδομαδιατική Σοσιαλιστική Εργατική Εφημερίδα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

www.sek-ist.gr

21 Φεβράρι 2007 Νο 756

τιμή
1,50 ευρώ

τιμή ενίσχυσης
2,00 ευρώ

Αντιπολεμικός
“σεισμός” στη Βιτσέντζα

γυρίστε στη σελίδα 16

Καραμανλής-Γιαννάκου κατεβάζουν το Νόμο-Πλαίσιο

ΜΕΤΩΠΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

σελίδα 3

ΜΑΗΣ 68 Άνοιξη 07
Η Παιδεία πάνω
από τα κέρδη
Ενας άλλος
κόσμος
είναι
εφικτός
Ανοικτή εκδήλωση
23 Φεβράρι 5μμ
ΑΣΟΕΕ Αμφιθέατρο
“Δελφίνι”
ΠΡΟΤΟΒΟΥΛΙΑ
ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές

Ανοικτή
εκδήλωση της
πρωτοβουλίας
ΓΕΝΟΒΑ
Παρασκευή
23 Φεβράρι
στην ΑΣΟΕΕ
γυρίστε στις
σελίδες 8, 9

Η 22 Φλεβάρη είναι η αρχή

γυρίστε στις σελίδες 2, 4, 5

Πανεργατικός συναγερμός στο πλευρό των φοιτητών

Η μέρα μαζικής απεργιακής δράσης ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Παιδείας είναι η Πέμπτη 22 Φλεβάρη, ύστερα από τις αποφάσεις της ΑΔΕ-ΔΥ, του Εργατικού Κέντρου Αθήνας και πολλών ακόμα Εργατικών Κέντρων σε όλη τη χώρα για στάσεις εργασίας και 24ωρες απεργίες μαζί με τους φοιτητές και τους πανεπιστημιακούς. Το κάλεσμα του Πανελλαδικού Συντονιστικού των Καταλήψεων προς τα συνδικάτα για απεργίες, βρήκε ανταπόκριση και άνοιξε το δρόμο για την κοινή δράση φοιτητών εργατών που μπορεί να σταματήσει όλες τις επιθέσεις της κυβέρνησης Καραμανλή.

Την Πέμπτη 22 Φλεβάρη, η ΟΛΜΕ πραγματοποιεί τη δεύτερη, μετά τις 15/2, 24ωρη απεργία των καθηγητών που είχε αποφασιστεί στην Ολομέλεια των Προέδρων των ΕΛΜΕ. Μαζί της, με 24ωρη απεργία, συντονίζονται και οι δάσκαλοι ύστερα από την απόφαση του ΔΣ της ΔΟΕ.

Υστερα από συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου, η ΑΔΕΔΥ αποφάσισε τριώρη στάση εργασίας στις 22/2 από τις 11πμ έως τη λήξη της βάρδιας και συμμετοχή στο συλλαλητήριο. Στην απόφασή της προβάλλονται τα αιτήματα των εργαζόμενων του δημόσιου τομέα ενάντια στη λιτότητα και τις περικοπές της κυβέρνησης Καραμανλή. Καταγράφεται έτσι η έμπνευση που δίνουν οι φοιτητικές καταλήψεις σε όλους τους εργαζόμενους από τους δήμους μέχρι τα νοσοκομεία να παλέψουν για αυξήσεις, προσλήψεις και μονιμοποιήσεις, χρηματοδότηση των δημόσιων υπηρεσιών και όχι ιδιωτικοποιήσεις. Η απόφαση μιλά και για συνέχεια του απεργιακού αγώνα με μία ακόμα 24ωρη απεργία των δημοσίων υπαλλήλων μέχρι της 22 Μάρτη.

Με 4ωρη στάση εργασίας στις 22/2 συμμετέχει στις κινητοποιήσεις και η ΠΟΕΔΗΝ καλώντας τους εργαζόμενους των νοσοκομείων σε συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας στις 12 το μεσημέρι. Το Νυστέρι-Πρωτοβουλία Γένοβα των Εργαζόμενων στην Υγεία διεκδικεί ότι η συγκέντρωση θα βαδίσει στα Προπύλαια και θα ενωθεί με τους φοιτητές και όλους τους εργαζόμενους.

Το κύμα των απεργιών ξεκίνησε από την προηγούμενη βδομάδα όταν, μετά από σύσκεψη με τις φοιτητικές καταλήψεις, το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης αποφάσισε δύο 24ωρες απεργίες στις 15 και 22/2. Ανάλογα κινήθηκαν το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων μαζί με το νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ που κήρυξαν στάση εργασίας στις 15/2 και συνέχεια με 24ωρη απεργία στις 22/2.

Η εικόνα των απεργιών συμπληρώνεται με την απόφαση του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Σε συνεδρίαση της Εκτελεστικής του Επιτροπής στις 14/2, το ΕΚΑ αποφάσισε να κηρύξει 3ωρη παναθηναϊκή πανεργατική στάση εργασίας στις 22 Φλεβάρη από τις 12μ έως τις 3μμ. Στην ανακοίνωσή του αναφέρει «Καλούμε όλους τους εργαζόμενους και όλους τους πολίτες να συμμετέχουν στο συλλαλητήριο, για να στείλουμε ένα βροντερό μήνυμα και να καταγγείλουμε την κυβέρνηση και όλα τα κέντρα που επιθυμούν να μετατρέψουν την Παιδεία σε εμπόρευμα και που επιδιώκουν με κάθε τρόπο να περιορίσουν της δημοκρατικές κατακτήσεις και δικαιώματα του λαού μας, ότι δε θα τους αφήσουμε να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους.

Διεκδικούμε 1. Δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους, 2. Προστασία του Ασύλου που αποτελεί αδιαπραγμάτευτη Δημοκρατική Εκπαιδευτική κατάκτηση του λαού μας, 3. Αντιστεκόμαστε στον αυταρχισμό των Υπουργείων Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης και καταγγέλλουμε την προσπάθεια ενοχοποίησης των αγώνων του λαού μας».

Σε ανακοίνωσή της η ΓΣΕΕ καλεί τους εργαζόμενους να συμμετέχουν στο συλλαλητήριο της 22 Φλεβάρη και προτείνει σε όλα τα Εργατικά Κέντρα να κηρύξουν διευκολυντικές στάσεις εργασίας..

Μπορεί η κυβέρνηση Καραμανλή να προχωρά, ακόμα και μετά το ναυάγιο της αναθεώρησης, στη δημοσιοποίηση και κατάθεση του νέου Νόμου Πλαίσιο για τα Πανεπιστήμια, όμως δεν μπορεί να κρύψει ότι είναι μια κυβέρνηση σε πλήρη απομόνωση. Την Πέμπτη θα πάρει την απόφαση που της αξίζει από τους φοιτητές και τους εργαζόμενους.

Από την απεργία των συμβασιούχων στις 15 Φλεβάρη

ΔΑΣΚΑΛΟΙ - "Αν όχι τώρα, πότε;"

Την κήρυξη της 7ης εβδομάδας απεργίας των δασκάλων απαιτεί από το ΔΣ της ΔΟΕ ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Κορυδαλλού-Αγ. Βαρβάρας με απόφασή του στις 12/2, στην οποία θέτει το ερώτημα "Αν όχι τώρα, πότε". Είναι η καλύτερη απόδειξη ότι το κίνημα των καταλήψεων και των απεργιών στα Πανεπιστήμια εμπνέει ξανά τους δασκάλους για νέο απεργιακό αγώνα διάρκειας που αυτή τη φορά θα φτάσει μέχρι τη νίκη.

Συγκεκριμένα, στην ανακοίνωσή του προς τη ΔΟΕ, η απόφαση του Συλλόγου αναφέρει "Εμείς οι δάσκαλοι του αγώνα δεν μπορούμε απλά να είμαστε θεατές αυτού του μεγαλειώδους αγωνιστικού ξεσπάσματος, είτε με διευκολυντικές στάσεις εργασίας είτε με αποσπασματικές 24ωρες που μας κάνουν

να παρακολουθούμε ασθμαίνοντας τα γεγονότα. Ας πάρουμε την υπόθεση ξανά στα χέρια μας. Οι πρωτοβάθμιοι σύλλογοι να γίνουμε πάλι πυροδότες νέων αταλάντευτων αγώνων. Να κλείσουμε πάλι τα σχολεία και να πορευθούμε στους δρόμους της αξιοπρέπειας...

Ας πιάσουμε το νήμα του αγώνα ΑΠΟ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΤΟ ΑΦΗΣΑΜΕ. Απαιτούμε από το ΔΣ της ΔΟΕ να συγκαλέσει Ολομέλεια Προέδρων την Παρασκευή 23 Φλεβάρη με μοναδικό θέμα συζήτησης την πρόταση-εισήγηση για απεργιακή κλιμάκωση με την προκήρυξη της 7ης απεργιακής μας εβδομάδας, από Δευτέρα 26/2 μέχρι Παρασκευή 2/3 με γενικές συνελεύσεις των συλλόγων την Παρασκευή και νέα Ολομέλεια το Σάββατο 3 Μάρτη".

ΧΑΝΙΑ

γραμμάτων. Καθώς ανακάλυψε ότι επιλέγονταν συνδικαλιστές ΔΑΠίτες και ΠΑΣΠίτες ή συγγενείς τους για τα προγράμματα. Ο Λάβδας και άλλοι δύο συνάδελφοί του αντί να του παρέχουν πρόσβαση σε αναλυτικά στοιχεία ζήτησαν την παραπομπή του σε πειθαρχικό με το ερώτημα της απόλυσης. Αυτή η πράξη οδήγησε τον Αλεξανδρόπουλο στο θάνατο από καρδιακό επεισόδιο.

Όμως τα έργα και ημέρες του κυρίου αυτού δεν σταματούν εδώ. Είναι ένας από τους 1000 (300) καθηγητάδες που στηρίζουν τη Γιαννάκου στη προσπάθειά της να περάσει το νόμο - πλαίσιο. Η στάση του απέναντι στις καταλήψεις είναι ότι πρόκειται για «τρομοκρατία της αριστεράς στα Πανεπιστήμια».

Η παράταξη της Ε.Α.Κ. στην οποία μετέχουν οι δάσκαλοι της Πρωτοβουλίας Γένοβα ζήτησε από το Δ.Σ. του συλλόγου δασκάλων Ν. Χανίων που είναι συνδιοργανω-

τής της εκδήλωσης να απαιτήσει από τη Δ.Ο.Ε. να εξαιρεθεί ο συγκεκριμένος κύριος από τους ομιλητές. Αυτή είναι και η απόφαση του συλλόγου. Η Δ.Α.Κ.Ε. όμως αρνήθηκε να τον αποσύρει μιλώντας για ιδιόρρυθμη λογοκρισία.

Δεν θα περίμενε κανείς καλύτερη στάση από την παράταξη των Πανάγων, των Βαρθολομαίων και των φουσκωτών φονιάδων του συνδικαλιστή Γουρνιεζάκη των ΕΛ.ΤΑ.. Λογοκριτές είναι αυτοί που φάγανε τον Αλεξανδρόπουλο και συκοφαντούν τους αγώνες και όχι οι αγωνιστές δάσκαλοι.

Δεν παλεύαμε έξι εβδομάδες για να μας φέρνει η Δ.Α.Κ.Ε. τους Λαβδές. Ο σύλλογός μας έχει ταχθεί επανειλημμένα στο πλευρό των φοιτητών. Έχουμε αποδείξει ότι δεν ανεχόμαστε αυτούς που συκοφαντούν τους αγώνες, και που τάσσονται στο πλευρό της κυβέρνησης και των Μ.Α.Τ. προκειμένου να διαλύσουν το κίνημα της παιδείας.

Σεραφείμ Ρίζος
μέλος του Δ.Σ. του συλλόγου δασκάλων Ν. Χανίων

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

4ωρη στάση εργασίας από τις 11πμ έως τις 3μμ και συγκέντρωση στις 12μ στο υπουργείο Υγείας έχει αποφασίσει η ΠΟΕΔΗΝ για την Πέμπτη 22 Φλεβάρη. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία διεκδικούν αυξήσεις στους μισθούς, προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, ένταξη στα ΒΑΕ και γενναία αύξηση της χρηματοδότησης της Υγείας.

Η απόφαση για απεργιακή δράση των εργαζόμενων στα νοσοκομεία βγήκε ύστερα από την σύσκεψη της ΠΟΕΔΗΝ με τα ΔΣ των Σωματείων Εργαζόμενων στις 9 Φλεβάρη στον Ευαγγελισμό. Είχε προηγηθεί στάση εργασίας και μεγάλη συγκέντρωση των εργαζόμενων του Ευαγγελισμού στη πύλη του νοσοκομείου, με κοινή απόφαση του Σωματείου και της 5μελούς επιτροπής της ΕΙΝΑΠ.

Η πλειοψηφία των τοποθετήσεων στη σύσκεψη περιέγραφε την οργή των εργαζόμενων για το πάγωμα των μισθών, τις τεράστιες ελλείψεις σε νοσηλευτικό και ιατρικό προσωπικό, την εντατικοποίηση της εργασίας και ζητούσε την απεργιακή απάντηση της Ομοσπονδίας με αρχή μία 24ωρη απεργία. Το προηγούμενο διάστημα πολλά σωματεία είχαν προχωρήσει σε τοπικές στάσεις εργασίας και κινητοποιήσεις και τώρα ζητούσαν το συντονισμό όλων των νοσοκομείων από την ΠΟΕΔΗΝ.

Το κλίμα ήταν εμπνευσμένο από το κίνημα των καταλήψεων και των απεργιών στα Πανεπιστήμια και τις νίκες που σημειώνει. Σε αυτό είχαν βοηθήσει οι περιοδείες των φοιτητών σε νοσοκομεία όπως το Αγλαΐα Κυριακού, το Αγία Σοφία, το Σωτηρία και τον Ερυθρό που ζητούσαν ψηφίσματα συμπαράστασης στον αγώνα τους και την κήρυξη απεργιών που να συνδέουν τη μάχη για δημόσια και δωρεάν Παιδεία με τη μάχη για δημόσια και δωρεάν Υγεία.

"Η στάση εργασίας της Πέμπτης είναι μια καλή αρχή για να ενωθούμε με το κίνημα της Εκπαίδευσης", μας είπε ο **Τάσος Ναούμης** εργαζόμενος στο Ιπποκράτειο και μέλος της Πρωτοβουλίας Γένοβα, "Όλοι οι εργαζόμενοι στην Υγεία παίρνουμε έμπνευση από αυτό το κίνημα, αισθανόμαστε ότι οι αγώνες, οι καταλήψεις και οι απεργίες, μπορούν να νικάνε αν είμαστε όλοι μαζί και κλιμακώνουμε. Γι' αυτό την Πέμπτη, χρειάζεται να βγούμε μαζί στους δρόμους, από το υπουργείο Υγείας μέχρι τα Προπύλαια και από εκεί μαζί με τους φοιτητές και τους εκπαιδευτικούς στη Βουλή για να βάλουμε φρένο στις ιδιωτικοποιήσεις σε Υγεία και Παιδεία. Ο αγώνας είναι κοινός και απαιτούμε από την ΠΟΕΔΗΝ να δώσει άμεση συνέχεια με απεργίες".

Πράγματι, οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία μπορούν μετά τη συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας να ενωθούν με τους φοιτητές, τους πανεπιστημιακούς, τους εκπαιδευτικούς και όλους τους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα που θα διαδηλώνουν στα Προπύλαια. Όλοι μαζί είναι μια τεράστια δύναμη που μπορεί να τσακίσει την κυβέρνηση Καραμανλή.

Μετωπική σύγκρουση μέχρι τη νίκη

Ο Καραμανλής πήρε την απόφαση να κατεβάσει τον Νόμο-Πλαίσιο της Γιαννάκου στην Βουλή. Όσο κι αν η κυβερνητική προπαγάνδα προσπαθεί να εμφανίσει αυτή την κίνηση σαν μια «αναβάθμιση του Δημόσιου Πανεπιστημίου», η αλήθεια δεν κρύβεται. Είναι μια ανοιχτή κήρυξη πολέμου ενάντια όχι μόνο στους Πανεπιστημιακούς και τους φοιτητές, αλλά και σε όλο τον κόσμο που κινητοποιήθηκε κατά της Αναθεώρησης του Αρθρου 16.

Αυτό φαίνεται πρώτα απ' όλα από το ίδιο το περιεχόμενο του νόμου που ανακοινώθηκε: επιβολή «μάντζερ» στα Πανεπιστήμια, διευκόλυνση της Αστυνομίας να εισβάλει στο Ασυλο, περιορισμοί στη χρονική διάρκεια των σπουδών. Και μόνο η σκέψη ότι οι διάφοροι «Βουρλούμηδες» θα αναλάβουν να «εξυγιάνουν» τα οικονομικά των Σχολών είναι αρκετή για να κάνει κάθε εργαζόμενο να φρίξει. Καθόλου παράξενο ότι τέτοιοι διαχειριστές θα χρειάζονται συνεχώς την Αστυνομία για να επιβάλουν τις αποφάσεις τους. Γιατί είναι βέβαιο ότι δεν θα καταφέρουν να τρομοκρατήσουν τους φοιτητές με την απειλή ότι θα διαγραφούν αν καθυστερήσουν στα μαθήματά τους. Όλο αυτό το πλαίσιο σημαίνει πόλεμο μέσα στις Σχολές.

Η πρόκληση του Καραμανλή φαίνεται και από τη χρονική στιγμή που κατεβάζει αυτόν τον νόμο, που υποτίθεται ότι θα ήταν «εκτε-

λεστικός», για να υλοποιήσει τις αποφάσεις της Συνταγματικής Αναθεώρησης. Επιβεβαιώνεται, έτσι, πόσο φάρσα ήταν όλη αυτή η διαδικασία: στη μέση της Αναθεώρησης, με τη Νέα Δημοκρατία να έχει μείνει μόνη, ο Καραμανλής κηρύσσει τη συζήτηση λήξασα και βγάζει το Νόμο-Πλαίσιο από το μανίκι. Τέτοια πραξικοπήματα από μια κυβέρνηση που παριστάνει τον θεματοφύλακα της «συναίνεσης» μαρτυρούν ότι πρόκειται για κινήσεις απελπισίας.

Ταχτική

Η συλλογιστική του Καραμανλή είναι διάφανη: «ο βρεγμένος τη βροχή δεν τη φοβάται». Μια κυβέρνηση που εδώ και δέκα μήνες δοκίμαζε με κάθε τρόπο να ξεφύγει από την αντίσταση των φοιτητών και των εκπαιδευτικών και δεν τα κατάφερε, ελπίζει τώρα ότι στη μετωπική σύγκρουση που προκαλεί οι φοιτητές θα μείνουν μόνοι. «Λίγη φοιτητική μπόρα ακόμα, και μετά πάμε για εκλογές που θα τις κερδίσουμε χάρη στη κρίση του ΠΑΣΟΚ» -αυτό είναι το υπόβαθρο της κυβερνητικής ταχτικής.

Υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για να νικήσουμε αυτά τα σχέδια στον αέρα, όπως νικάχταν στον αέρα όλοι οι προηγούμενοι ελιγμοί της Γιαννάκου και του Καραμανλή.

Οι φοιτητικές καταλήψεις παραμένουν ακλόνητα κέντρα αντίστασης και θα φουντώσουν ακόμα περισσότερο μετά τη νέα κυβερνητική πρόκληση. Αν τα κυβερνητικά επιτε-

λεία φαντάζονται τους φοιτητές κουρασμένους μετά από τόσες βδομάδες καταλήψεων, η οργή εξαφανίζει την κούραση. Τώρα ανοίγει διάπλατα η προοπτική να μπουν δυνατά στο χορό οι εργαζόμενοι και τα συνδικάτα. Η κοινή δράση στις 22 Φλεβάρη πραγματικά μπορεί να είναι μόνο η αρχή για ένα μαζικό κύμα φοιτητών και εργατών μαζί.

Ο Αλογοσκούφης ανακοίνωσε μέσα στο τριήμερο της ΚαθαροΔευτέρας την εισοδηματική πολιτική του 2007: ούτε καν ψίχουλα. Με τις κρατήσεις της εφορίας οι μισθοί πάνε απλά για μείωση. Καμιά συνδικαλιστική ηγεσία δεν μπορεί να συνεχίσει να κάθεται με σταυρωμένα χέρια. Όλες έχουν την πίεση να ανακοινώσουν απεργιακές κινητοποιήσεις μέσα στον Μάρτη και ήδη έχουν αρχίσει να το κάνουν. Οι φοιτητικές καταλήψεις μπορούν να ανοίξουν όλες τις πόρτες των συνδικάτων στο αίτημα για συνέχιση και κλιμάκωση της κοινής δράσης μετά τις 22 Φλεβάρη.

Τώρα είναι η στιγμή για όλους τους αγωνιστές που έβαλαν τον εαυτό τους μέσα στο κίνημα του Αρθρου 16, να στρατευτούν σε αυτή την προοπτική. Από όποιο πόστο κι αν βρίσκονται, μέσα στην κατάληψη, στις τοπικές επιτροπές στις γειτονιές, ή μέσα στους εργατικούς χώρους, μπορούν να βάλουν σε κίνηση μια πολύ πιο μεγάλη «μπόρα» απ' αυτήν που ήδη έχει βρέξει τον Καραμανλή. Στην προκλητική ταχτική των υπουργών να απαντήσουμε «Δεν έχετε δει τίποτα ακόμα!»

Μη χάσετε
το νέο
τεύχος του
περιοδικού
Σοσιαλισμός
από τα κάτω

Αφιέρωμα στο κίνημα
των καταλήψεων
και άρθρα για
Ιράκ, Βενεζουέλα,
Ρώσικη Επανάσταση,
Τρόσκι και ΚΟΜΕΠ

Ταυτόχρονα κυκλοφορεί
το ευρετήριο για όλα τα
τεύχη του Σοσιαλισμός
από τα κάτω Νο1-60

Οργανώνουμε σε κάθε γειτονιά

ΑΙΓΑΛΕΩ

Επιτυχής ήταν η εκδήλωση ενημέρωσης για τη μη Αναθεώρηση του Α16 στο Αιγάλεω την περασμένη Τετάρτη 14 Φεβρουαρίου στην αίθουσα Πολιτιστικών Εκδηλώσεων του Δήμου «Γιάννης Ρίτσος». Αρκετοί ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Γένοβα Αιγάλεω σε μία ανοικτή συζήτηση που ήταν μόνο η αρχή για τη σύσταση Επιτροπής δράσης ενάντια στην αναθεώρηση του Α16.

Το πολιτικό στίγμα δόθηκε από το φοιτητή **Νεκτάριο Δαργάκη**, ο οποίος μετέχει στο Συντονιστικό κατάληψης της Παντείου και μετέφερε τον ενθουσιασμό των φοιτητών και τη θετική ανταπόκριση που βρίσκουν από τη νεολαία και τους εργαζόμενους στις εξορμήσεις τους, σε εργατικούς χώρους και γειτονιές.

Ο Παντελής Βαϊνάς, Πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων Αιγάλεω, αναφέρθηκε στο γεγονός αλλαγής στάσης της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ σχετικά με τη Συνταγματική Αναθεώρηση και τόνισε ότι αυτό «αποτελεί ήδη μια μεγάλη νίκη του κινήματος». Υπενθύμισε πως το ΠΑΣΟΚ της δεκαετίας του '70 θεωρούσε το Α16 «λίγο και ανεπαρκές, διότι άφηνε ανοιχτά παραθυράκια για την κυριαρχία της αγοράς στην εκπαίδευση και των ιδιωτών κερδοσκόπων στο χώρο της παιδείας» ενώ σήμερα το εκσυγχρονιστικό ΠΑΣΟΚ «ταλαντεύεται» μεταξύ της νεοφιλελεύθερης Συνταγματικής Αναθεώρησης και της εκλογικής του βάσης που αντιστέκεται και μετάσχει ενεργά στις Πρωτοβουλίες για δημιουργία Επιτροπών σε κάθε γειτονιά.

Η Πρόεδρος της ΕΛΜΕ της περιοχής, **Γωγώ Κανελλοπούλου**, αναφερόμενη στο Α16 είπε ότι δεν αποτελεί «πανάκεια». «Η κατάσταση της δημόσιας εκπαίδευσης ως έχει σήμερα δεν ικανοποιεί κανέναν». Όμως, η αναθεώρηση του Α16 όπως προτείνεται από την κυβέρνηση θα εξυπηρετήσει τα «μεγάλα ιδιωτικά εκπαιδευτικά συγκροτήματα και τους κερδοσκόπους της αγοράς και θα υποβαθμίσει ακόμα περισσότερο τη δημόσια εκπαίδευση». Επίσης ανέφερε ότι χρειάζεται κινητοποίηση από όλους τους φορείς με στόχο την αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης αλλά και γενικότερη συστράτευση με σκοπό «έναν καλύτερο κόσμο που είναι εφικτός και αξίζει σε όλους μας».

Ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της Πρωτοβουλίας Γένοβα, αναφέρθηκε στη θετική ανταπόκριση στα καλέσματα για συνολικότερη αντίσταση στις επιθέσεις της αγοράς,

Αρκετοί ομιλητές κατέληξαν πως όλος αυτός ο κόσμος που κινητοποιείται σε όλα τα μέτωπα, είτε με αφορμή το Α16, είτε το αντιπολεμικό, το αντιρατσιστικό, τις τράπεζες, τα νοσοκομεία, τα λιμάνια μέχρι και τους συμβασιούχους και δίνει τη μάχη με την κυβέρνηση αποτελεί «το ευρύ πλειοψηφικό ρεύμα του σήμερα» και δείχνει το δρόμο ότι «όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε την κοινωνία».

Από την Πρωτοβουλία Γένοβα Αιγάλεω τέθηκε το ζήτημα για «αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, με ελεύθερη πρόσβαση σε όλες τις βαθμίδες, για κοινωνικοποίηση των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και ενιαία 3βάθμια εκπαίδευση όπου τα προγράμματα σπουδών θα καθορίζονται από κοινού από τους αρμόδιους φορείς που μετέχουν αυτής».

Τονίστηκε επίσης ότι η παρούσα εκδήλωση αποτελεί μόνο την αρχή και πως πρέπει να γίνουν προσπάθειες για το χτίσιμο και τη μαζικοποίηση της Επιτροπής Αιγάλεω με κάλεσμα σε όλες τις Δημοτικές Παρατάξεις, αρμόδιους φορείς και αγωνιστές της βάσης να συμμετέχουν, εφόσον στο Αιγάλεω όλες οι Δημοτικές Παρατάξεις –ακόμη και η παράταξη του νυν Δημάρχου Καλογερόπουλου, η οποία πρόσκειται στην κυβέρνηση, υπερψήφισε ομόφωνα πρόταση που κατατέθηκε στο ΔΣ ενάντια στην αναθεώρηση του Α16.

Ηλίας Ασημακόπουλος,
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΕΝΟΒΑ ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Δυναμική διαδήλωση ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του συντάγματος πραγματοποιήθηκε την Τρίτη 13 Φλεβάρη στο κέντρο του Πειραιά. Τη διαδήλωση καλούσαν οι τέσσερις Σύλλογοι Δασκάλων του Πειραιά και ανταποκρίθηκαν πάνω από 200 άτομα.

Η συγκέντρωση έγινε στην πλατεία Κοραή και ξεκίνησε με ομιλίες. Φοιτητής από το Συντονιστικό των Καταλήψεων, απεργός πανεπιστημιακός της ΠΟΣΔΕΠ και ο πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων Κερατσινίου Περάματος μίλησαν για το εκπαιδευτικό κίνημα που ένα χρόνο τώρα βρίσκεται στους δρόμους με καταλήψεις και απεργίες, ξεσηκώνοντας όλους τους εργαζόμενους και την κοινωνία και τόνισαν ότι η μάχη συνεχίζεται μέχρι την οριστική παραίτηση της κυβέρνησης από την ιδιωτικοποίηση της Παιδείας.

Αμέσως μετά, παραδόθηκε ψήφισμα στο Δημοτικό Συμβούλιο του Πειραιά και ξεκίνησε η πορεία. Δάσκα-

λοι με τα τύμπανα που είχαν στα συλλαλητήρια της απεργίας τους φθινοπώρου, καθηγητές, εργαζόμενοι, μέλη τοπικών οργανώσεων με τα πανό τους βάδισαν προς το υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και στους κεντρικούς δρόμους της πόλης, φωνάζοντας τα συνθήματα των καταλήψεων και κερδίζοντας το χειροκρότημα των περαστικών.

Η επιτυχημένη διαδήλωση στον Πειραιά έδειξε ότι η καμπάνια ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 απλώνεται στις γειτονιές και ότι η δράση σε τοπικό επίπεδο είναι στήριγμα στις φοιτητικές καταλήψεις για να συνεχίσουν μέχρι την τελική νίκη. Επόμενο ραντεβού έχει δοθεί την Παρασκευή 23 Φλεβάρη στην μεγάλη διαδήλωση των δυτικών περιοχών που θα ξεκινήσει με συγκέντρωση στην πλατεία Εσταυρωμένου στις 6μμ στο Αιγάλεω και θα καταλήξει στην πλατεία Ελευθερίας στο Κορυδαλλό.

ΑΘΗΝΑ-ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

Πάνω από 60 άτομα παρακολούθησαν την εκδήλωση που οργάνωσε την Τετάρτη 14 Φλεβάρη στο Αμφιθέατρο Πειραματικού Γυμνασίου στους Αμπελόκηπους η Β' ΕΛΜΕ Αθήνας και ο Α' Σύλλογος Δασκάλων για τη μάχη ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16. Ομιλητές ήταν ο Σταύρος Σταυρίδης πανεπιστημιακός της ΠΟΣΔΕΠ, ο Δημήτρης Μαριόλης από τους Δασκάλους και η Ελένη Λιβάνη από τους καθηγητές.

Όλοι τους ανέλυσαν τα πραγματικά σχέδια της κυβέρνησης για ιδιωτικοποίηση της Παιδείας τόσο με την αναθεώρηση του άρθρου 16 και το Νόμο Πλαίσιο όσο και με τη λιτότητα και τις περικοπές σε όλες τις βαθμίδες της Εκπαίδευσης. Μίλησαν για το μεγαλειώδες κίνημα των καταλήψεων που έχει καταφέρει να εμποδίσει αυτές τις νεοφιλελεύθερες επιθέσεις και τόνισαν ότι η αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από την αναθεώρηση ήταν μια τέτοια νίκη.

Αμέσως μετά, το λόγο πήραν καθηγητές και δάσκαλοι, εκπρόσωποι

της Ενωσης Γονέων και πολλοί κάτοικοι της περιοχής. Συνδικαλιστής της ΕΜΔΥΔΑΣ χαιρέτισε την εκδήλωση, είπε ότι όλοι μαζί ενωμένοι μπορούμε να νικήσουμε, συνεχίζοντας αυτές τις πρωτοβουλίες. Μαζί με φοιτητές από τη Φιλοσοφική και τη Νομική, ο **Γρηγόρης Βαφειάδης** από τους Τοπογράφους του ΕΜΠ περιέγραψε το νικηφόρο κίνημα των καταλήψεων από το καλοκαίρι μέχρι σήμερα και μίλησε για τη συνέχεια, για την ανάγκη σύνδεσης των φοιτητών με τους εργατικούς χώρους μέχρι την ανατροπή της κυβέρνησης Καραμανλή και της νεοφιλελεύθερης ατζέντας της.

Η **Ιωάννα Λούβρου** από τους διοικητικούς του Πανεπιστημίου Αθηνών, μίλησε για την έμπνευση που παίρνουν όλοι οι εργαζόμενοι από τις καταλήψεις, για τη συμμετοχή του κλάδου της με απεργίες σε όλες τις διαδηλώσεις των φοιτητών και την ανάγκη να συνεχιστεί το κίνημα μέχρι τη νίκη.

Ο **Θανάσης Σταυρίδης**, μέλος

της 5μελούς επιτροπής της ΕΙΝΑΠ στο νοσοκομείο Σωτηρία και του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ, τόνισε ότι ο αγώνας για δημόσια και δωρεάν Παιδεία και Υγεία είναι κοινός, ότι οι εργαζόμενοι και οι γιατροί στα νοσοκομεία παλεύουν κι αυτοί ενάντια στην ιδιωτικοποίηση και μάλιστα νικηφόρα μετά την οπισθοχώρηση του Αβραμόπουλου σε επίθεση που έβαζε χέρι σε ωράρια και μισθούς.

Ο **Γιάννης Αγγελόπουλος** από την Πρωτοβουλία Γένοβα πρότεινε στο Σύλλογο Δασκάλων και την ΕΛΜΕ να συνεχίσουν αυτή την πρωτοβουλία συντονισμού όλων των κινήσεων που υπάρχουν τοπικά ενάντια στην αναθεώρηση του άρθρου 16 σε μια μεγάλη κοινή επιτροπή που θα οργανώνει εκδηλώσεις και διαδηλώσεις στη γειτονιά και συμμετέχει με πανό στη διαδήλωση στις 22 Φλεβάρη αλλά και στις νέες κινητοποιήσεις που θα αποφασιστούν.

Ευγενία Κουνιάκη

ΠΑΤΡΑ

Την Τετάρτη 14 Φλεβάρη, η Πρωτοβουλία Γένοβα πραγματοποίησε στο ΤΕΙ Πάτρας εκδήλωση-συζήτηση και βιντεοπροβολή με θέμα «Το κίνημα στη Βενεζουέλα και ο Τσάβες», με μεγάλη επιτυχία! Την εκδήλωση παρακολούθησαν δεκάδες φοιτητές, μέλη των ΕΑΑΚ, του ΔΙΚΤΥΟΥ, άτομα του αυτονομίου κι αναρχικού χώρου, ενώ η συμμετοχή των ανένταχτων αριστερών ξεπέρασε τα 20 άτομα.

Η επιτυχία της εκδήλωσης, ήταν η πιο αποστομωτική απάντηση στην αιώνια μοιρολατρική και απαισιόδοξη φιλολογία που εκφράζεται από ορισμένες αριστερές παρατάξεις κι άτομα και θέλει τους φοιτητές απολίτικούς, ατομιστές και αδιάφορους. Ποτέ δεν αντιληφθήκαμε ούτε συμμεριστήκαμε την άποψη ότι ένα τόσο μαζικό και ριζοσπαστικό κίνημα που έχει τη δυνατότητα να εκβιάζει αποτελεσματικά κυβερνήσεις, να αποσπά νίκες και συχνά να γίνεται απειλητικό για την άρχουσα τάξη, είναι ανίκανο και ανεπαρκές να συζητήσει θέματα πέρα των συντεχνιακών αφετηριών που το γέννησαν.

Οι συμμετέχοντες εκφράσαμε τη βαθιά αλληλεγγύη μας στο κίνημα στη Βενεζουέλα κι επικροτήσαμε το εγχείρημα του Τσάβες, χωρίς να λείπει φυσικά η κριτική στα «αδύναμα» σημεία της πολιτικής του. Συγκεκριμένα, όλοι όσοι τοποθετήθηκαν, τόνισαν πόσο επίφοβη είναι η εμπιστοσύνη του Τσάβες σε αστικούς θεσμούς όπως η αστυνομία και ο στρατός καθώς και η αναπτυσσόμενη προσωπολατρεία. Καταλήξαμε ότι η μόνη συνετή λύση είναι η εγκαθίδρυση εργατικής εξουσίας και ότι ο καπιταλισμός, η κοινωνία της εκμετάλλευσης και της βαρβαρότητας, δεν μεταρρυθμίζεται (ειδικά από τα πάνω) αλλά ανατρέπεται από τα κάτω!

Οι φοιτητές δε ζουν σε γυάλα, έχουν πολιτικούς προβληματισμούς, ανατρεπτικές ιδέες και το όραμα μια άλλης κοινωνίας. Το μόνο που επιτυγχάνουμε με την απαξίωσή τους, είναι να τους ωθούμε στο περιθώριο, την αδράνεια και την ηττοπάθεια. Οι σχολές οφείλουν, αναξάρτητα από την ύπαρξη ή όχι φοιτητικού κινήματος, να είναι ζωντανοί κοινωνικοί χώροι, να είναι κυψέλες συζήτησης και οργάνωσης των αγώνων του σήμερα, αλλά και της επαναστατικής προοπτικής του αύριο.

Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ
ΤΕΙ Πατρών

*Ενα μεγάλο ευχαριστώ στους συναδέλφους που αν και δεν ανήκουν στην Πρωτοβουλία Γένοβα, προσέφεραν σημαντικά στην προπαγάνδισή και το στήσιμο της εκδήλωσης

Οι καταλήψεις ξεσηκώνουν όλο τον κόσμο

Πέμπτη 15 Φλεβάρη, οι συμβασιούχοι σμίγουν με τους φοιτητές

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Στο τμήμα μας μετά από μια μαζικότητα γενική συνέλευση αποφασίσαμε να συνεχίσουμε την κατάληψη μέχρι της 26 / 2. Ξεκινήσαμε την κατάληψη ενώ είχε ξεκινήσει η εξεταστική. Αυτό δείχνει ότι οι φοιτητές θέλουν να αγωνιστούν ενάντια στην κυβέρνηση του Καραμανλή, ενάντια στην κυβέρνηση των ιδιωτικοποιήσεων και του πολέμου. Στο πλαίσιο το οποίο πέρασε, στηρίζεται η συμμετοχή του συλλόγου στο Αντιπολεμικό Συλλαλητήριο στις 17 Μάρτη.

Η κατάληψή μας αυτή τη στιγμή είναι η καρδιά των καταλήψεων στα κτίρια της Κνωσού. Στην επιτροπή κατάληψης συμμετέχουν τακτικά γύρω στα 30 άτομα, που τρέχουν για την διοργάνωση όχι μόνο των εκδηλώσεων μέσα στην κατάληψη αλλά και για την άνοιγμα της κατάληψης στην κοινωνία. Την περασμένη βδομάδα έγιναν παρεμβάσεις σε εργατικούς χώρους όπως ο ΟΤΕ, τράπεζες και εφορία. Το άνοιγμα στους εργαζομένους γινόταν με το σύνθημα φοιτητές και εργάτες μαζί. Στο συλλαλητήριο της Πέμπτης το μπλοκ μας , με πανό που είχε το σύνθημα «Το ποτάμι πίσω δεν γυρνά, Κερδίσαμε μια μάχη να κερδίσουμε και τον πόλεμο», ήταν το πιο μαζικό. Οργανώθηκε συζήτηση με τους καθηγητές για θέματα της παιδείας αλλά και για να πιάσουμε ώστε να δώσουμε κανονικά την εξεταστική μαζί με τα λήξη της κατάληψης.

Ο Γιωργάκης μπροστά στο ποτάμι των καταλήψεων λύγισε. Η κυβέρνηση αυτή τη στιγμή φοβάται τις ίδιες καταλήψεις που φοβόταν και το Μάη. Έχει φτάσει στην άκρη του γκρεμού και η δικιά μας «κλωτσιά» είναι που θα στείλει αυτή τη γεμάτη σκάνδαλα κυβέρνηση στον «πάτο». Το κίνημα δεν σταματάει μόνο στο άρθρο 16 πρέπει να ζητήσει τη παραίτηση της κυβέρνησης. Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες μπορούν να το καταφέρουν.

Δημήτρης Τσώλης
Πρωτοβουήια ΓΕΝΟΒΑ Επιστήμης Υπολογιστών

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Περίπου 6000 διαδηλωτές βάδισαν την περασμένη Πέμπτη 15/2 στους δρόμους της Θεσσαλονίκης στο πανεργατικό – παμφοιτητικό συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε στην πόλη, στα πλαίσια των αποφάσεων του Πανελλαδικού Συντονιστικού για κινητοποιήσεις ανά πόλη. Η πορεία είχε καλεστεί 10πμ στο Πολυτεχνείο ώστε η έναρξη της να συμπίσει με την ώρα που ξεκινούσε η στάση εργασίας που είχε καλέσει η ΕΔΟΘ για εκείνη τη μέρα.

Οι φοιτητές έδωσαν πάλι το βροντερό παρόν, δίνοντας την καλύτερη απάντηση στην κυβέρνηση που πίστευε ότι το κύμα των κινητοποιήσεων θα ξεφούσκωνε μέσα στο Φλεβάρη. Τα πανό του Πολυτεχνείου, της ΝΟΠΕ, της Φιλοσοφικής, της Ιατρικής, των ΤΕΙ και των υπολοίπων σχολών οδηγούσαν την πορεία η οποία κάλυψε και αυτή τη βδομάδα μεγαλύτερη απόσταση από τις συνηθισμένη προκειμένου περισσότεροι κάτοικοι της Θεσσαλονίκης να μπορέσουν να δουν το τσουνάμι των καταλήψεων αλλά και συνδεθούν μαζί του. Κατά τη διάρκεια του συλλαλητηρίου οι φοιτητές ενημέρωναν με φυλλάδια και προκηρύξεις τον κόσμο για τις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων και για την ανάγκη κοινής δράσης εργατών – φοιτητών.

Η πορεία πέρασε για ακόμα μια φορά μπροστά από το Αμερικάνικο Προξενείο όταν διέσχιζε την Τσιμισκή φωνάζοντας αντιπολεμικά συνθήματα, γεγονός που αναδεικνύει τη διάθεση του φοιτητικού κινήματος να μην περιοριστεί μόνο στο ζήτημα της αναθεώρησης του Άρθρου 16 αλλά να διευρύνει τον ορίζοντα των ζητημάτων για τον οποίο παλεύει. Ήδη σχολές όπως η Νομική συμπεριέλαβαν στα πλαίσιά τους την περασμένη εβδομάδα κείμενο ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό.

Σίγουρα η σημαντικότερη διαφορά σε αυτή την πορεία σε σύγκριση με τις προηγούμενες ήταν η συμμετοχή εργαζομένων, όχι μόνο από το χώρο της εκπαίδευσης όπως η ΟΛΜΕ και η ΠΟΣΔΕΠ. Για πρώτη φορά από τότε που ξεκίνησαν οι καταλήψεις καλέστηκε 24ωρη απεργία από το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης για τη μέρα του συλλαλητηρίου που έδωσε τη δυνατότητα σε χώρους όπως ο ΟΤΕ να συμμετάσχουν με δικό τους πανό και να συνδεθούν πιο άμεσα με τους φοιτητές. Επίσης κατά τη διάρκεια της πορείας τα μπλοκ ενώθηκαν με αυτό του ΠΑΜΕ, που είχε χωριστή προσυγκέντρωση για εκείνη τη μέρα. Η παρουσία των συνδικάτων ήταν αποτέλεσμα μιας συνεχούς προσπάθειας των καταλήψεων να κάνουν άνοιγμα προς την εργατική τάξη το προηγούμενο διάστημα μέσα από κοινές συσκέψεις με συνδικαλιστές και εξορμήσεις σε χώρους εργασίας.

Αξιοσημείωτη συμμετοχή είχαν και τα μαθητικά μπλοκ που με την παρουσία τους έδειξαν ότι οι επιθέσεις της Γιαννάκου δεν αφήνει ανεπηρέαστους τους μαθητές, αντίθετα αποτελούν και αυτοί ένα δυναμικό κομμάτι του κινήματος ενάντια στο ξεπούλημα της Παιδείας.

Τέλος, η πορεία αφού πέρασε από το Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης όπου οι διαδηλωτές φώναζαν έντονα συνθήματα ενάντια στις επιθέσεις της Υπουργού Παιδείας κατέληξε στα Πανεπιστήμια. Επόμενο ραντεβού στους δρόμους το πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 22/2 όπου η συμμετοχή θέλουμε να ξεπεράσει κάθε προηγούμενο!

Νίκος Τουρνάς

Ενα πανελλαδικό συλλαλητήριο σεισμό στην Αθήνα οργανώνουν την Πέμπτη 22 Φλεβάρη οι φοιτητικές καταλήψεις. Στο πλευρό τους, στις 12 το μεσημέρι στα Προπύλαια, θα διαδηλώσουν οι πανεπιστημιακοί της ΠΟΣΔΕΠ που βρίσκονται στην τρίτη βδομάδα της απεργίας διαρκείας τους, οι καθηγητές και οι δάσκαλοι με 24ωρη απεργία της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ και ολόκληρος ο δημόσιος τομέας με στάση εργασίας της ΑΔΕΔΥ. Οι απεργίες και το συλλαλητήριο της Πέμπτης αποτελούν τη νέα κορύφωση του κινήματος και αναμένεται να έχει τεράστια επιτυχία.

Την περασμένη Πέμπτη 15 Φλεβάρη χιλιάδες φοιτητές, πανεπιστημιακοί, δάσκαλοι και καθηγητές διαδήλωσαν σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας. Στην Αθήνα, η συγκέντρωση ξεκίνησε στις 2μμ στο Πολυτεχνείο με ομιλίες. Ο πρόεδρος της ΠΟΣΔΕΠ, Λάζαρος Απέκης κατήγγειλε τις συνεχιζόμενες προκλήσεις της κυβέρνησης, που προσπάθησε μέσω της Εισαγγελίας Πρωτοδικών να απειλήσει τον ίδιο, τον γενικό γραμματέα της ΠΟΣΔΕΠ και τον Πρύτανη του ΕΜΠ ότι θα κατηγορούνται για τυχόν αξιόποινες πράξεις κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων. Εκπρόσωποι της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ ανακοίνωσαν το προγραμματισμό τους για 24ωρη απεργία στις 22/2, ενώ φοιτητές από το Συντονιστικό χαιρέτισαν τις εκατοντάδες καταλήψεις που συνεχίζουν μέχρι τη νίκη.

Γύρω στις 4.30μμ ξεκίνησε η διαδήλωση προς το Σύνταγμα, όπου γινόταν η συζήτηση για το άρθρο 16 στην Ολομέλεια της Βουλής. Όμως μόνο Ολομέλεια δεν ήταν. Τόσο η διαδήλωση απέξω όσο και τα άδεια έδρανα μέσα, μετά την αποχώρηση του ΠΑΣΟΚ από την αναθεώρηση, εμφάνιζαν τη νίκη του κινήματος και την πλήρη απομόνωση της κυβέρνησης.

Παρά τη μαζική συμμετοχή φοιτητών και εκπαιδευτικών, η απόφαση για ένα απογευματινό συλλαλητήριο που θα συσπείρωνε τους εργαζομένους δεν είχε το ανάλογο αποτέλεσμα. Ο τρόπος για να κερδίσουν οι καταλήψεις τη συμπαράσταση των εργαζόμενων στον αγώνα τους δεν είναι να υποκύπτουν σε απογευματινές διαδηλώσεις, αλλά να συνεχίσουν να απευθύνουν κάλεσμα στα συνδικάτα για απεργίες.

Το παναθηναϊκό συντονιστικό έγινε την επόμενη ημέρα στο Πολυτεχνείο και αποφάσισε νέα εβδομάδα καταλήψεων, συμμετοχή στο πανελλαδικό συλλαλητήριο της Πέμπτης 22/2 στις 12μ στα Προπύλαια και τη πραγματοποίηση του Πανελλαδικού Συντονιστικού αμέσως μετά.

Κλιμάκωση

Όλες οι τοποθετήσεις στο Συντονιστικό στάθηκαν στην ανάγκη κλιμάκωσης του αγώνα, για μια πορεία στις 22/2 που να σηματοδοτεί τη συνέχεια μέχρι την οριστική παραίτηση της κυβέρνησης από το Νόμο Πλαίσιο και την αναθεώρηση του άρθρου 16. “Νικάμε επειδή έχουμε όλο το κόσμο μαζί μας”, είπε η **Ευδοκία Μουστάκα**, εκπρόσωπος της Νομικής Αθήνας, “Αυτό θα φανεί ακόμα περισσότερο στις 22 Φλεβάρη, καθώς η ΑΔΕΔΥ έχει στάση εργασίας, πολλά Εργατικά Κέντρα έχουν αποφασίσει 24ωρες απεργίες μαζί με την ΟΛΜΕ και τη ΔΟΕ. Ετσι θα συνεχίσουμε και θα νικήσουμε. Με καταλήψεις διαρκείας και με απεργίες μαζί με τα συνδικάτα.

Η συνέχεια όμως χρειάζεται και διεύρυνση των αιτημάτων μας. Να διεκδικήσουμε ότι καμιά ιδιωτικοποίηση δεν θα περάσει, ότι θα γίνουν αυξήσεις και μονιμοποιήσεις, να πούμε ότι αυτή η κυβέρνηση πρέπει να παραιτηθεί τώρα. Και έχουμε τη δύναμη να το καταφέρουμε, να τους στείλουμε στα σπίτια τους. Αρκεί να συνεχίσουμε όπως ξεκινήσαμε. Με πρωινά συλλαλητήρια που θα συνδυάζονται με απεργίες και όχι απογευματινά χωρίς απεργιακή δράση των εργαζομένων”.

Χιλιάδες φοιτητές και εκπαιδευτικοί διαδήλωσαν στις 15/2 και στα Γιάννενα. “Η απεργία των καθηγητών είχε επιτυχία και πάρα πολλοί απεργοί κατέβηκαν στο συλλαλητήριο”, μας είπε η **Θένια Ασλανίδη** από την Ιατρική Ιωαννίνων, “Το Εργατικό Κέντρο είχε επίσης στάση εργασίας, ενώ την επόμενη Πέμπτη 22/2 μαζί με το νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ έχουν κηρύξει 24ωρη απεργία.

Το κίνημά μας είναι πολύ δυνατό, αυτό φαίνεται από το ότι όλες οι σχολές συνεχίζουν και ετοιμάζονται για το πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 22/2. Επίσης καταφέρνουμε να συνδέουμε τον αγώνα μας με άλλα μέτωπα που ανοίγουν. Το Σάββατο με απόφαση του συντονιστικού μας κάναμε αντιφασιστική διαδήλωση ενάντια σε συγκέντρωση που καλούσαν φασίστες στην πόλη. Πάνω από 700 άτομα, κύρια φοιτητές, συγκεντρωθήκαμε κερδίζοντας τη συμπαράσταση όλου του κόσμου. Η αστυνομία βέβαια συμπαραστάθηκε στους φασίστες, καθώς όχι μόνο τους προστάτεψε από τη διαδήλωσή μας αλλά και μας επιτέθηκε χωρίς λόγο με δακρυγόνα”.

“Για πρώτη φορά στη διαδήλωση στο Ρέθυμνο συμμετείχε και η επιτροπή της πόλης με πανό”, μας είπε ο **Νίκος Σκιαδός** από τα ΤΕΙ Ρεθύμνου, “Παρόλο που είχε λιγότερο κόσμο από άλλες φορές, ήταν μια δυναμική διαδήλωση και τώρα ετοιμαζόμαστε για το πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Δυστυχώς έχουν αρχίσει να εμφανίζονται φωνές που λένε να σταματήσουμε. Την επόμενη ημέρα της διαδήλωσης, στη Γενική Συνέλευση όλων ΑΕΙ, η ΠΑΣΠ κατέβασε πλαίσιο για ανοιχτή σχολή και την κέρδισε με απολύτικο τρόπο που φόβιζε τους φοιτητές για τη δήμεν χαμένη εξεταστική. Βέβαια οι φοιτητές έχουν νέα συνέλευση τη Δευτέρα 26/2 και μετά το πανελλαδικό συλλαλητήριο θα είναι και πάλι εμπνευσμένοι να συνεχίσουν. Επειδή όμως υπάρχει ο κίνδυνος αυτές οι φωνές να βγουν παντού, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τη μάχη ενάντια σε αυτούς που θέλουν να πάει πίσω ο αγώνας μας”.

Λένα Βερδέ

17 ΜΑΡΤΗ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΑ

Παιδιά από την Πακιστανική Κοινότητα στα αντιπολεμικά κούλουμα

Αντιπολεμικό περιεχόμενο έδωσαν στην Καθαρά Δευτέρα οι ακτιβιστές της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο σε πολλές γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά.

Στον πεζόδρομο της Ακρόπολης «βρεθήκαμε από το πρωί με τα υλικά μας που καλούσαν στο συλλαλητήριο της 17 Μάρτη, αλλά και στο συλλαλητήριο της 22 Φλεβάρη» μας λέει ο **Νεκτάριος Δαργάκης** «πολύς κόσμος σταματούσε να μιλήσει και έκφραζε την συμπαράστασή του και για τους φοιτητές. Μαζί μας ήρθε και μια ομάδα μελών της Πακιστανικής Κοινότητας με μουσικά όργανα και κάναμε μαζί μια μικρή πικετοφορία στον πεζόδρομο, καλώντας σε συμπαράσταση στον Τζα-βέντ Ασλάμ.»

Στο «Πάρκο Περιβαλλοντικής Ευαισθητοποίησης» στα Λιόσια «ο κόσμος σταματούσε για να μας πει είμαστε μαζί σας. Το κλίμα ήταν αντιπολεμικό και ιδιαίτερα αντικυβερνητικό πολύς κόσμος έλεγε «μαζί με τους φοιτητές μέχρι να φύγει ο Καραμανλής» και έπαιρνε υλικά για το αντιπολεμικό συλλαλητήριο της 17 Μάρτη» μας είπε ο **Μιχάλης Βερβέρης**. Στην Πετρούπολη η ίδια εικόνα: «Μια ιδιωτική υπάλληλος μάλιστα συμπλήρωσε με τα στοιχεία της το τετρασέλιδο της Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο που μοιράζαμε» μας λέει η **Κατερίνα Πατρικίου** «λέγοντας ότι θέλει να βοηθήσει για να πετύχει το συλλαλητήριο.»

Εξόρμηση έγινε και στον Κουταλά του Βύρωνα. «Διακοσμήσαμε «κατάλληλα» το χώρο με τις πικέτες και τις αφίσες μας» μας είπε ο **Γιώργος Παπαγγελής** «το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης «Να τα πάρει όλα πίσω και να φύγει» το επαναλάμβανε πολύς κόσμος στις συζητήσεις που άνοιγαν.» Στη Φρεατίδα στον Πειραιά η ανταπόκριση στο κάλεσμα για το συλλαλητήριο ήταν μεγάλη, όπως μας λέει η **Ελπίδα Καμπάνη**: «Αυτό που μας έκανε εντύπωση είναι πολλοί απ' αυτούς που συζητούσαμε ήξεραν ήδη για το συλ-

λαλητήριο της 17 Μάρτη. Μια παρέα μαθητών πήραν προκηρύξεις, αντιπολεμικά αυτοκόλλητα και άλλα υλικά για να μοιράσουν στο σχολείο τους.»

Οι προετοιμασίες για το συλλαλητήριο της 17 Μάρτη έχουν ξεκινήσει πριν την Καθαρά Δευτέρα. Η 15 Φλεβάρη ήταν μια συμβολική μέρα, η μέρα που τέσσερα χρόνια πριν έκανε την εμφάνισή της η «παγκόσμια υπερδύναμη» του αντιπολεμικού κινήματος. Εκείνη τη μέρα, σε διάφορα θέατρα και καλλιτεχνικούς χώρους διαβάστηκε το κείμενο-κάλεσμα ηθοποιών και άλλων καλλιτεχνών για το αντιπολεμικό συλλαλητήριο της 17 Μάρτη. Στο θέατρο της Άννας Βαγενά, «Μεταξουργείο», στο «Αμυράλ» από τον Γιάννη Ζουγανέλη, στο θέατρο «Επί Κολωνώ» από τη Νατάσα Μαρματάκη και αλλού. Τις προηγούμενες μέρες μια ανάλογη εκδήλωση «χάπενινγκ» έγινε στο πολυχώρο των εκδόσεων «Αγκυρα».

Οι φοιτητές κι οι εκπαιδευτικοί κι όλοι οι εργαζόμενοι που παλεύουν ενάντια

στις επιθέσεις της κυβέρνησης στη δημόσια παιδεία και τα δημοκρατικά δικαιώματα έχουν κάθε λόγο να βρίσκονται στη πρώτη γραμμή του αντιπολεμικού συλλαλητηρίου με το σύνθημα «λεφτά για την παιδεία όχι για βόμβες και αστυνομία». Ήδη απόφαση για συμμετοχή στο συλλαλητήριο της 17 Μάρτη έχει πάρει η ΓΣ των Προέδρων των ΕΛΜΕ, το ΔΣ της ΕΙ-ΝΑΠ και μια σειρά από φοιτητικές καταλήψεις: η γενική συνέλευση της Παντείου, της Νομικής Αθήνας, ο σύλλογος μεταπτυχιακών της Παντείου, ψήφισμα της Γενικής Συνέλευσης της Φιλοσοφικής της Αθήνας, των τοπογράφων ΕΜΠ, οι συνελεύσεις των σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ του Ρεθύμνου, η Ιατρική Ιωαννίνων, και οι συνελεύσεις των σχολών Επιστήμης Υπολογιστών, Μαθηματικού, Χημικού στο Ηράκλειο. Με βάση όλες αυτές τις συνελεύσεις η απόφαση για τις 17 Μάρτη μεταφέρθηκε στο Πανελλαδικό συντονιστικό των Καταλήψεων της 8 Φλεβάρη.

Η Άννα Βαγενά το βράδυ της 15 Φλεβάρη

Το Ευρωκοινοβούλιο επιβεβαιώνει την συνενοχή των κυβερνήσεων στις απαγωγές αηλά ο Αρειος Πάγος δικάζει τον άνθρωπο που τις αποκάλυψε

Σε τέσσερις βδομάδες, στις 17 Μάρτη θα διαδηλώσουμε απαιτώντας να σταματήσει η κατοχή σε Ιράκ και Αφγανιστάν και κάθε εμπλοκή της Ελλάδας στο βρόμικο πόλεμο ενάντια «στην τρομοκρατία» του Μπους και του Μπλερ.

Καθώς προετοιμάζουμε αυτό το μεγάλο συλλαλητήριο, έχουμε να δώσουμε τη μάχη για να μην απελαθεί ο Τζαβέντ Ασλάμ. Ο πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας απειλείται με απέλαση στη χούντα του Πακιστάν επειδή τόλμησε να αποκαλύψει το σκάνδαλο των απαγωγών των Πακιστανών. Το Συμβούλιο Εφετών είχε απορρίψει το αίτημα για την έκδοσή του. Αλλά η κυβέρνηση σε συνεργασία με τη πρεσβεία του Πακιστάν επιμένουν στην σκευωρία. Στις 9 Μάρτη θα εκδικαστεί στον Αρειο Πάγο η έφεση στην απόφαση του Συμβουλίου Εφετών.

Η καμπάνια αλληλεγγύης στον Τζαβέντ Ασλάμ έχει βρει μεγάλη ανταπόκριση, στα συνδικάτα, στις φοιτητικές συνελεύσεις. Πρέπει να τη συνεχίσουμε μέχρι να καταρρεύσει οριστικά η σκευωρία. Θα είναι μια νίκη για το αντιπολεμικό κίνημα που παλεύει ενάντια στην καταπάτηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων από την κυβέρνηση του Καραμανλή και του Πολύδωρα, των πιο «πρόθυμων συμμάχων» του Μπους. Γι' αυτό πρέπει να βρεθούμε όλοι έξω από τον Αρειο Πάγο εκείνη την μέρα, για να φωνάξουμε «Κάτω τα χέρια από τον Τζαβέντ Ασλάμ!».

Air CIA

Η υπόθεση της απαγωγής των Πακιστανών είναι μια από τις πιο βρόμικες σελίδες της ελληνικής συμμετοχής στο «διεθνές παρακράτος». Η συνενοχή στις πτήσεις της «air CIA» είναι μια άλλη. Και όσο περνάει ο καιρός, τόσο περισσότερα στοιχεία βγαίνουν στην επιφάνεια. Την περασμένη βδομάδα το ευρωκοινοβούλιο υπερψήφισε την έκθεση της επιτροπής με επικεφαλής τον ευρωβουλευτή Τ. Φάβα. Αυτή η έκθεση συντάχθηκε μετά από ένα χρόνο ερευνών γύρω από την συμμετοχή ευρωπαϊκών χωρών στις παράνομες απαγωγές και μεταφορές «υπόπτων» στα διάφορα Γκουαντανάμο. Στην παράγραφο 127 του κειμένου γίνεται σαφής αναφορά και στην ελληνική περίπτωση:

«(Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) εκφράζει τη σοβαρή ανησυχία του σχετικά με τις 64 στάσεις που πραγματοποιήσαν σε ελληνικούς αερολιμένες αεροσκάφη που χρησιμοποιούνταν από τη CIA και, σε πολλές περιπτώσεις, προέρχονταν ή είχαν προορισμό χώρες που σχετίζονται με κυκλώματα έκτακτων παραδόσεων και μεταφορές κρατουμένων. Εκφράζει τη δυσaréσκεία του για τις στάσεις που πραγματοποιήσαν στην Ελλάδα αεροσκάφη που έχει αποδειχθεί ότι χρησιμοποιήθηκαν από τη CIA, σε άλλες περιπτώσεις, για τις έκτακτες παραδόσεις των Ahmed Agiza, Mohammed El-Zari, Bisher Al-Rawi, Jamil El-Banna, Abou Elkasim Britel, Khaled El-Masri, Binyam Mohammed και Maher Arar.»

Τα αεροδρόμια της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Κρήτης –ακόμα και της Ρόδου και της Μυκόνου– ήταν τα «stop of points», στάσεις αναφοδιασμού, για τις εφιαλτικές ιπτάμενες φυλακές των «ειδικών ομάδων» της CIA.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κάνει ότι «δεν ξέρει» για τις πτήσεις της CIA, όπως έκανε και την ανήξερη όταν είχαν γίνει οι πρώτες καταγγελίες για τις απαγωγές των Πακιστανών το καλοκαίρι του 2005. Ελεγε και συνεχίζει να λέει ψέματα σε όλα, προσπαθώντας να κρύψει τα ίχνη της συμμετοχής της στα εγκλήματα του Μπους και της παρέας του. Αντί να απειλείται με απέλαση ο Τζαβέντ Ασλάμ, θα έπρεπε να κάθονταν αυτή τη στιγμή στο σκαμνί του κατηγορούμενου οι υπεύθυνοι των απαγωγών των Πακιστανών. Οι ΚΥΠατζήδες και οι πολιτικούς τους προστάτες οι Βουλγαράκηδες και οι Πολύδωρες. Όσο δυναμώνουμε το αντιπολεμικό κίνημα τόσο πιο κοντά έρχεται αυτή η ώρα.

Λεάνδρος Μπόθαρης

«Ο κόσμος μισεί την κατοχή. Θέλει να φύγουν»

Ο Σάμι Ραμαντάνι είναι πανεπιστημιακός στη Βρετανία και πρώην πολιτικός πρόσφυγας επί καθεστώτος Σαντάμ Χουσεΐν. Μίλησε στην εφημερίδα Socialist Worker του Λονδίνου για την κατάσταση που διαμορφώνεται στο Ιράκ.

Ποιες πιστεύεις ότι θα είναι οι επιπτώσεις της «κλιμάκωσης» και της εφόδου στη Βαγδάτη; Μπορούν οι ΗΠΑ να «σταθεροποιήσουν» την κατοχή;

Πιστεύω ότι το αποτέλεσμα θα είναι η κλιμάκωση της βίας. Οι Αμερικάνοι αυταπατώνται αν πιστεύουν ότι μπορούν να ελέγξουν πλήρως την πρωτεύουσα. Η Βαγδάτη είναι αναφανδόν κατά της κατοχής –κι αυτό είναι το βασικό πρόβλημά τους. Αν οι ΗΠΑ δεν αναγνωρίσουν αυτή την πραγματικότητα που είναι η πηγή της βίας, και δεν φύγουν από τη χώρα τότε η βία θα συνεχιστεί. Ο Μπους πιστεύει ότι με την αύξηση των στρατευμάτων θα μπορέσει να αλλάξει τους συσχετισμούς δύναμης στη χώρα. Αυτό είναι πολύ απίθανο.

Ποιοι θα είναι οι κυριότεροι στόχοι της νέας επίθεσης του αμερικάνικου στρατού;

Κυρίως η αντίσταση που χτυπάει τις αμερικάνικες δυνάμεις. Αμφιβάλω αν οι ΗΠΑ ενδιαφέρονται καθόλου για τρομοκρατικές επιθέσεις που στοχεύουν αμάχους, όπως οι βόμβες που σκάνε σε αγορές γεμάτες κόσμο, συνήθως σε περιοχές με μεικτό πληθυσμό.

Ο «Στρατός του Μάχντι» του Μοκτάναλ Σαντρ είναι ένας παράγοντας στους υπολογισμούς των ΗΠΑ. Τον θεωρούν εμπόδιο στη κατοχή. Το μεγαλύτερο μέρος της προπαγάνδας εναντίον του είναι αβάσιμο, για παράδειγμα αμφιβάλω αν ο Σαντρ εγκρίνει τις επιθέσεις σε σουνίτες.

Η αμερικάνικη προπαγάνδα κατηγορεί και το Ιράν. Είναι κομμάτι της πολιτικής εκστρατείας που συνοδεύει την στρατιωτική, μια «πολιτική κλιμάκωση», ας πούμε. Για παράδειγμα, οι ΗΠΑ ισχυρίζονται ότι το Ιράν βρίσκεται πίσω από το πρόσφατο κύμα των βομβιστι-

κών επιθέσεων αν και οποιαδήποτε ρεαλιστική εκτίμηση της κατάστασης οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το Ιράν δεν ευθύνεται για αυτές τις επιθέσεις.

Ομως, οι ΗΠΑ θα λένε οτιδήποτε για να αποφύγουν να αντικρύσουν την πραγματικότητα: ο κόσμος τους μισεί και θέλει να φύγουν. Οι ΗΠΑ θα επιστρατεύσουν δυνάμεις για να τρομοκρατήσουν τον πληθυσμό, θα βομβαρδίσουν πόλεις, αλλά χωρίς αποτέλεσμα.

Αυτό που βλέπουμε δεν είναι νέο. Ας θυμηθούμε το Βιετνάμ μετά την επίθεση της Τετ το 1968. Οι ΗΠΑ είχαν καταλάβει στρατηγικά ότι δεν πρόκειται να κερδίσουν τον πόλεμο, παρόλα αυτά έμειναν στο Βιετνάμ για ακόμα επτά χρόνια. Εσθισαν μια κυβέρνηση-μαριονέτα, βομβάρδισαν τη Καμπότζη και το Λάος κι όλα αυτά τα έκαναν σαν προετοιμασία για την αποχώρησή τους θέλοντας να αφήσουν πίσω ένα «δικό» τους καθεστώς και μερικές στρατιωτικές βάσεις. Φαίνεται ότι αυτή είναι η στρατηγική τους και στο Ιράκ και προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο στις ΗΠΑ ότι «σταθεροποιούν» τη χώρα.

Ποιο ρόλο παίζει η κατοχή του Ιράκ στην ευρύτερη στρατηγική των ΗΠΑ στη Μ. Ανατολή; Και ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζει αυτή η στρατηγική;

Αυτή τη στιγμή οι ΗΠΑ χτίζουν μια μεγάλη συμμαχία στην περιοχή που θυμίζει τη συμμαχία που έχτισαν στη δεκαετία του '80 όταν υποστήριξαν τον Σαντάμ Χουσεΐν ενάντια στο Ιράν. Τώρα προσπαθούν να ξαναχτίσουν αυτή τη συμμαχία, και κάποια απομεινάρια του καθεστώτος του Σαντάμ και άλλοι σοβινιστές εθνικιστές στο Ιράκ είναι έτοιμοι να συνεργαστούν με τις ΗΠΑ, θεωρώντας ότι ένας πόλεμος με το Ιράν θα τους δυναμώσει.

Τα άλλα προβλήματα έχουν να κάνουν με τους Κούρδους και την Τουρκία. Η ηγεσία των Κούρδων στο Ιράκ είναι μοιρασμένη ανάμεσα στην «Πατριωτική Ενωση» του Τζαλάλ Ταλαμπανί και το Δημοκρατικό Κόμμα του Μασούντ Μπαρζανί. Και οι δυο τους θέλουν την πόλη του Κιρκούκ, που βρίσκεται λίγο έξω από την κουρδική ζώνη αλλά τσακώνονται για το ποιανός οι δυνάμεις θα ελέγξουν την πόλη.

Εντωμεταξύ η Τουρκία που έχει ένα μεγάλο κουρδικό πληθυσμό δεν θέλει να ελέγξουν το Κιρκούκ κουρδικές δυνάμεις. Είναι πιθανό η Τουρκία να επέμβει στρατιωτικά χρησιμοποιώντας ως δικαιολογία τον τουρκομανικό πληθυσμό της πόλης. Επίσης, η Τουρκία φοβάται ότι οι Κούρδοι μελλοντικά μπορεί να ανακηρύξουν ένα ανεξάρτητο κράτος και γι' αυτό πιέζει τις ΗΠΑ να εξασφαλίσουν ότι κάτι τέτοιο δεν θα συμβεί. Το Κιρκούκ μοιάζει με ένα βαρέλι μπαρούτι έτοιμο να εκραγεί –όλων των ειδών οι εντάσεις απειλούν να έρθουν στην επιφάνεια.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι το αντιπολεμικό κίνημα στη Βρετανία είναι πιο σημαντικό από ποτέ. Τόσο για να χτίσει την αλληλεγγύη με τον λαό του Ιράκ όσο και για να αναγκάσει την βρετανική κυβέρνηση να τα σπάσει με τις ΗΠΑ. Από στρατιωτικής πλευράς ο ρόλος της Βρετανίας στο Ιράκ είναι μικρός, αλλά πολιτικά, παίζει σημαντικό ρόλο στα σχέδια των ΗΠΑ. Αν πετύχουμε αυτό το στόχο, τότε οι ΗΠΑ θα απομονωθούν διεθνώς. Αυτό θα είναι ένα μεγάλο πλήγμα για τον Μπους τόσο σε διεθνές επίπεδο όσο και μέσα στην Αμερική. Γι' αυτό ο ρόλος του Stop the War Coalition και της διαδηλώσεως της 24 Φλεβάρη είναι πολύ ζωτικός, πρέπει να εντείνουμε ακόμα περισσότερο την πίεση.

ΙΡΑΚ

Η Βαγδάτη αντιστέκεται στην “αντεπίθεση” του Μπους

Την Σάββατο 17 Φλεβάρη η Κοντολίζα Ράις έκανε ένα «ταξίδι αστραπή» στη Βαγδάτη. «Έχουμε κάνει μια καλή αρχή» δήλωσε, αναφερόμενη στην εκκαθαριστική επιχείρηση των αμερικάνικων και ιρακινών δυνάμεων που μόλις είχε ξεκινήσει στην Βαγδάτη. Αξιωματούχοι της ιρακινής κυβέρνησης δήλωναν κι αυτοί ικανοποιημένοι από τα αποτελέσματα. Την Δευτέρα 19 Φλεβάρη το πρωί ήρθε η απάντηση. Δυο αυτοκίνητα γεμάτα εκρηκτικά σκόρπισαν το θάνατο στην ανατολική Βαγδάτη. Εξήντα άνθρωποι σκοτώθηκαν και τουλάχιστον 120 τραυματίστηκαν.

Η περιοχή που έγιναν οι εκρήξεις δεν ήταν στις εφτά «καυτές ζώνες» που επικεντρώνεται η εκκαθαριστική επιχείρηση των αμερικάνικων δυνάμεων και των συνεργατών τους. Ο **Αλί Χαμντάν**, ένας ξυλουργός που ζει κοντά στο σημείο του μακελειού δήλωσε αγανακτισμένος στους δημοσιογράφους: «Μπορεί η κυβέρνηση να μας προστατέψει; Μέχρι πριν λίγες μέρες ήταν εδώ ο «Στρατός του Μάχντι» και είχαμε κάποια προστασία. Τώρα έφυγαν και αναγκαστικά πρέπει να στηριχτούμε στην κυβέρνηση.»

Η εκκαθαριστική επιχείρηση έχει ένα επιβλητικό όνομα «Επιβολή του Νόμου». Στις 10 Γενάρη ο Μπους είχε ανακοινώσει την «κλιμάκωση» στο Ιράκ, με την αποστολή 21.500 ακόμα στρατιωτών –πέντε ταξιαρχίες- που μαζί με νέες ιρακινές δυνάμεις θα επέβαλαν την τάξη πρώτα στη Βαγδάτη και μετά σε όλη τη χώρα.

Ακόμα και με αυτές τις ενισχύσεις ο πλήρης έλεγχος μιας πόλης εκατομμυρίων, που βράζει από το μίσος για την κατοχή, είναι αδύνατος. Ετσι κι αλλιώς ούτε καν αυτές οι 21.000 δεν έχουν φτάσει –η πέμπτη και τελευταία ταξιαρχία αναμένεται το Μάη. Τα νέα ιρακινά στρατιωτικά τμήματα με τους αμερικάνους «συμβούλους» αποδείχτηκαν κι αυτά ανεπαρκή. Οι μισοί περίπου στρατιώτες τους λιποτάκτησαν –δεν έχουν καμιά διάθεση να πολεμήσουν στην Βαγδάτη.

Μπλόκα

Παρόλα αυτά ξεκίνησαν την επιχείρηση για να κάνουν μια επίδειξη πυγμής. **Μπλόκα έχουν στηθεί σε όλη τη Βαγδάτη και γίνονται έρευνες σε σπίτια –χωρίς αποτέλεσμα. Οι αντάρτες κάνουν αυτό που έχουν κάνει όλοι οι «πρόγονοί» τους όταν αντιμετώπιζαν βαριά οπλισμένες δυνάμεις: ανακατεύονται με το πληθυσμό που τους προστατεύει και ξεγλυστράνε σε άλλες περιοχές.**

Μια από αυτές είναι η Μπακούμπα, μια πόλη 48 χιλιόμετρα βόρεια της Βαγδάτης στην επαρχία Ντιγιλά. Ο δημοσιογράφος **Πήτερ Μπόμοντ** της βρετανικής εφημερίδας Ομπζέρβερ, έστειλε μια συνταρακτική ανταπόκριση από εκείνο το σημείο, ένα απέραντο πεδίο μάχης. «Ενώ η προσοχή των διεθνών ΜΜΕ είναι στραμμένη στη Βαγδάτη, είναι εδώ στην επαρχία Ντιγιλά που κρίνεται το αμερικάνικο σχέδιο....Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει εδώ ο αμερικάνικος στρατός έχουν μεγαλώσει επειδή μια απρόβλεπτη συνέπεια της πολυαναμενόμενης επιχείρησης στη Βαγδάτη ήταν ότι έσπρωξε τις διάφορες ένοπλες ομάδες να αναζητήσουν καταφύγιο στην επαρχία και ιδιαίτερα στην Ντιγιλά.»

Υποτίθεται ότι οι επιχειρήσεις θα σταματήσουν τους σκοτωμούς ανάμεσα σε αιτίκες και σουνίτικες ομάδες. Τίποτα τέτοιο δεν έχει συμβεί. Ο αμερικάνος δημοσιογράφος **Μάικλ Σβάρτς**, σε ένα άρθρο του στις 12 Φλεβάρη, φέρνει το παράδειγμα της Λεωφόρου Χάιφα στη Βαγδάτη. Είναι το σημείο που έχουν γίνει πολλές επιθέσεις ενάντια στα αμερικάνικα στρατεύματα και την ιρακινή αστυνομία. Και ήταν μια περιοχή που είχε γλυτώσει από τους αδελφοκτόνους σκοτωμούς. Επειδή οι σουνίτικες ομάδες και ο «Στρατός του Μάχντι» του Αλ Σαντρ είχαν κάνει ανακωχή και προστάτευαν τη γειτονιά. «Μέχρι που ήρθαν οι Αμερικάνοι» όπως λέει το άρθρο. Στις αρχές Γενάρη αποφάσισαν να «ανακαταλάβουν» την περιοχή. Συνέλαβαν βασικά στελέχη του κινήματος του Σαντρ. Και η ανακωχή κατέρρευσε.

Ο αμερικάνικος στρατός δεν έχει μπει ακόμα στη «Σαντρ Σίτι» μια τεράστια παραγκούπολη που είναι το προπύργιο του κινήματος του Μοκτάναλ Σαντρ. Όπως παρατηρεί μια ανταπόκριση από το πρακτορείο Ρούτερς «όσο περισσότερο πλησιάζουν σε αυτή τη γειτονιά, τόσο περισσότερο οι κάτοικοι τους αντιμετωπίζουν εχθρικά. Οι πατεράδες πετάνε από τα χέρια των παιδιών τα γλειφιτζούρια που δίνουν οι αμερικάνοι στρατιώτες. Κι οι πόρτες μένουν κλειστές.» Όσο περισσότερο συνεχιστεί η κατοχή, τόσο περισσότερο αίμα και καταστροφή φέρνει στο Ιράκ.

Η Παιδεία πάνω από τα κέρδη

Όπως και τότε έτσι και σήμερα. Το φοιτητικό ποτάμι μπορεί να παρασύρει μαζί του και τους εργάτες. Η κυβέρνηση Καραμανλή επιτίθεται στην παιδεία. Η εκπαιδευτική κοινότητα εδώ και ενάμιση μήνα βρίσκεται σε κινητοποιήσεις. Είναι επιτακτική ανάγκη να γίνει η σύνδεση με την εργατική τάξη. Χρειάζεται να βγουν απεργίες, η μάχη για την παιδεία δεν είναι κάτι απομονωμένο κάτι εξώχωρο.

Η κυβέρνηση προσπαθεί να περάσει τις ιδιωτικοποιήσεις παντού, στην παιδεία, στα λιμάνια, στον ΟΤΕ στην Υγεία. Ήδη στα Γιάννενα το Εργατικό Κέντρο έχει βγάλει 4ωρη στάση εργασίας για τις 15 και 24ωρη για τις 22/2. Χρειάζεται να απλωθεί σε όλες τις πόλεις αυτό! Τα συνθήματα του Μάη του 68 ξεκίνησαν από το «άντρες γυναίκες κοινές εστίες» και κατέληξαν να απαιτούν «φαντασία στην εξουσία»!

Στις δικές μας πορείες φωνάζουμε «φοιττές εργατιά μια φωνή και μια γροθιά». Στις 15/2 στα Γιάννενα το βροντοφωνάξαμε με πολλούς εργαζομένους που κατέβηκαν στην πορεία μαζί μας. Μαζί μας ήταν και τα μέλη ΔΕΠ και οι δάσκαλοι και οι καθηγητές. Η πορεία της περασμένης Πέμπτης στα Γιάννενα μπορεί να μην ήταν τεράστια αλλά πραγματικά, ήταν φανταστική! Η μισή πορεία αποτελούνταν από τους εργάτες! Εργάτες που όχι μόνο συμπαραστήκονταν στον αγώνα μας αλλά που διεκδικούν αυξήσεις, καλύτερα ωράρια και γενικά καλύτερες συνθήκες εργασίας.

Το κλίμα στα Γιάννενα είναι εκπληκτικό, στις εξορμήσεις μας στους εργατικούς χώρους, την βδομάδα που μας πέρασε, ο κόσμος ήταν πολύ θερμός. Όχι μόνο έλεγαν ότι στηρίζουν αυτό που κάνουμε αλλά όταν τους λέγαμε ότι πρέπει να κατέβουμε όλοι μαζί συμφωνούσαν και αναγνώριζαν αυτή την ανάγκη. Ξεκινάγαμε μία συζήτηση με ένα άτομο και καταλήγαμε να συζητάμε με 4-5 άτομα και να λέμε ότι πρέπει να ρίξουμε αυτή την κυβέρνηση.

Η 22 Φλεβάρη είναι πολύ σημαντικό σημείο στην πορεία του κινήματος. Όχι μόνο επειδή γίνεται η ψηφοφορία στη βουλή αλλά επειδή έχουμε βγει στάσεις εργασίας και απεργίες. Δεν θα αρκεστούμε σε αυτές. Πρέπει να κλιμακώσουμε σε γενικές απεργίες. Η σύνδεση του φοιτητικού κινήματος με την εργατική τάξη θα γεννήσει ένα ισχυρότατο μέτωπο επίθεσης ενάντια στην κυβέρνηση του πολέμου και της λιτότητας. Το φοιτητικό κίνημα μπορεί να αγκαλιάσει και το αντιπολεμικό κίνημα. Ο Μάης του 68 ήταν ο αντίκτυπος του αντιπολεμικού κινήματος του Βιετνάμ. Τώρα έχουμε το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επιθέσεις του Μπους. Κανένα κίνημα δεν πρέπει να μείνει απομονωμένο. Είδομε τα αποτελέσματα με την πορεία των συμβασιούχων την περασμένη βδομάδα.

Το φοιτητικό κίνημα μαζί με τους εργάτες μαζί με το αντιπολεμικό κίνημα μπορούν όχι μόνο να ρίξουν αυτή την κυβέρνηση αλλά να διεκδικήσουν μια άλλη κοινωνία. Την Παρασκευή 23/2 την επόμενη του Πανελλαδικού Συλλαλητηρίου, καλούμε όλους τους φοιτητές στην ΑΣΟΕΕ για να συζητήσουμε πως θα κάνουμε πράξη αυτή την προοπτική.

Αργυρή Ερωτοκρίτου, Πρωτοβουβία ΓΕΝΟΒΑ Ιατρικής Ιωαννίνων

“Μη κερδοσκοπικά” σκάνδαλα

Το φοιτητικό κίνημα έχει κερδίσει τη συμπάρασταση της συντριπτικής πλειοψηφίας του κόσμου όχι μόνο γιατί απέδειξε ότι έχει τη δύναμη να νικάει, αλλά γιατί από την πρώτη στιγμή πάλεψε και παλεύει για να μην μετατραπεί η Παιδεία σε εμπόρευμα και τα πανεπιστήμια σε κέντρα που θα πωλούν πτυχία για τις ανάγκες της αγοράς.

Η Γιαννάκου, ο Καραμανλής και όσοι τάσσονται με την πλευρά της αναθεώρησης του Αρθρου 16 λένε και ξαναλένε ότι τα ελληνικά πανεπιστήμια πρέπει να γίνουν «ανταγωνιστικά» σε σχέση με τα πανεπιστήμια του εξωτερικού, ότι η ελληνική πανεπιστημιακή εκπαίδευση χρειάζεται «να ακουλουθήσει τα βήματα των μεγάλων πανεπιστημίων του εξωτερικού» να συνδεθεί με την αγορά και τις επιχειρήσεις. Όμως αν ρίξουμε μία ματιά στα πανεπιστήμια του εξωτερικού θα δούμε ότι το άνοιγμα της πόρτας στην αγορά, η σύνδεση της έρευνας ή του προγράμματος σπουδών με τις ανάγκες των επιχειρήσεων σημαίνει την εισβολή των σκανδάλων μέσα στο πανεπιστήμιο.

Τι θα σημαίνει για παράδειγμα το κυνήγι της χρηματοδότησης για τα ερευνητικά προγράμματα, από ιδιώτες χορηγούς; Θα σημαίνει ένα ατελείωτο ανταγωνισμό και τη χρησιμοποίηση κάθε είδους θεμιτού ή αθέμιτου μέσου για την επίτευξη του σκοπού της έρευνας που θα υπακούει τις

ανάγκες της αγοράς και όχι της επιστήμης.

Τον περασμένο Δεκέμβρη αποκαλύφθηκε ένα σκάνδαλο σε ένα ερευνητικό πρόγραμμα του πανεπιστημίου της Σεούλ, που ασχολούνταν με έρευνες πάνω στην κλωνοποίηση. Ο καθηγητής Γου Σουκ Χουάνγκ από το Πανεπιστήμιο της Σεούλ, θεωρείται αυτή τη στιγμή ο νούμερο ένα πάνω στον τοπο το είδους την έρευνα. Παραιτήθηκε από τη θέση του διευθυντή ενός διεθνούς προγράμματος για τα εμβρυικά βλαστικά κύτταρα. Η παραίτηση ανακοινώθηκε δημόσια κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης τύπου στην οποία ο καθηγητής παραδέχθηκε ότι είχε πει ψέματα σχετικά με την προέλευση των ωαρίων που χρησιμοποιήσε στα πειράματά του. Προέρχονταν από μέλη του εργαστηρίου του που είχαν εξαναγκαστεί να τα προσφέρουν, «για το καλό της έρευνας». «Έχοντας εστιάσει στις ερευνητικές εξελίξεις, ίσως παρέβληψα μερικά από τα ηθικά θέματα που ενέχονται στις έρευνές μου», δήλωσε και συμπλήρωσε: «Όλη η ευθύνη είναι δική μου».

Η μάχη για την εφαρμογή της κλωνοποίησης σημαίνει ότι οι πρώτοι θα μπορούσαν να καθορίσουν και τους κανόνες του «παιχνιδιού», αλλά και πάρα πολλά έσοδα από τις νέες θεραπείες για τις εταιρείες που θα βγάλουν τα νέα επιτεύγματα στην αγορά. Η γέννηση της Ντόλι στη Βρετανία, του προβάτου που υπήρξε το πρώτο κλωνοποιημένο

στε εκεί και τους μοίρασαμε φυλλάδιο κάλεσμα στο συλλαλητήριο της 22ης Φλεβάρη. Ο ενθουσιασμός τους από αυτή τη συνάντηση, παρόλο που δεν ήταν αυτή που περίμεναν, αλλά και το ότι ζητούσαν την πικέτα με το «στοπ στον Καραμανλή» απαντούν σε όλους τους χώρους που υποστηρίζουν ότι οι εργάτες δεν μπορούν να μας νιώσουν, ως συναγωνιστές, αλλά και σε όσους θεωρούν ανέφικτο το ξερήκωμα τους για να ρίξουμε την κυβέρνηση.

Εδώ μπαίνει και το ποια αριστερά χρειάζονται τελικά οι φοιτητές για να νικήσουν. Αυτή της ηττοπάθειας που τους απομονώνει από τους εργαζομένους με απογευματινά και χωριστά συλλαλητήρια ή μια αισιόδοξη επαναστατική αριστερά που θα τους δείχνει ξεκάθαρα το δρόμο προς τη νίκη και θα μπαίνει μπροστά στους αγώνες με όλες της τις δυνάμεις; Η Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ στις σχολές μας καλεί να παλέψουμε μαζί για έναν κόσμο βασισμένο στις ανάγκες μας. Ελάτε την Παρασκευή 23/2 στις 5μμ στην καταλημμένη ΑΣΟΕΕ.

Χριστίνα Βασιθοπούλου, Πρωτοβουβία ΓΕΝΟΒΑ ΑΣΟΕΕ

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

της Πρωτοβουλίας ΓΕΝΟΒΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΦΛΕΒΑΡΗ στην ΑΣΟΕΕ

5μμ: Η Παιδεία πάνω από τα κέρδη

7μμ: Η μάχη που έχουμε μπροστά μας

θηλαστικό, γέμισε προσδοκίες τις φαρμακευτικές εταιρείες. Τον Φεβρουάριο του 2004 ο νοτιοκορεάτης καθηγητής δημιούργησε κλωνοποιημένα ανθρώπινα έμβρυα μέσα σε δοκιμαστικό σωλήνα. Η Βρετανία είναι η πρώτη χώρα που νομοθετικά κατοχύρωσε την έρευνα για τα ανθρώπινα βλαστικά κύτταρα προκειμένου να μπορέσει να διατηρήσει την πρωτοκαθεδρία που απέκτησε με τη γέννηση της Ντόλι σε βρετανικό εργαστήριο. Ο Χουάγκκ παραιτήθηκε γιατί οι ανταγωνιστές του στη Βρετανία είχαν ανακαλύψει και είχαν κυκλοφορήσει στα επιστημονικά περιοδικά τις φήμες για τον τρόπο που έφτασαν στα χέρια του τα ωάρια για τις έρευνές του.

Βιομηχανία

Εκτός από την έρευνα πριν από μερικές μέρες ήρθε στη φόρα ένα άλλο σκάνδαλο αυτή τη φορά ελληνικής καταγωγής. Πρόκειται για μία βιομηχανία παραγωγής πλαστών πτυχίων νοσηλευτικής που είχαν στήσει ιδιωτικά ΤΕΕ τα οποία πουλούσαν απολυτήρια με 20.000 ευρώ το κομμάτι και με βαθμό πτυχίου 20, τα οποία πουλούσαν στη συνέχεια σε υποψήφιους που συμμετείχαν σε διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ. Αυτοί οι υποψήφιοι που κατάφεραν όλοι να περάσουν σε κάποιο δημόσιο νοσοκομείο, όπως αποκαλύφθηκε

δεν είχαν παρακολουθήσει ούτε μία ώρα μάθημα. Όταν έγινε η πρόσληψή τους αποδείχτηκε ότι δεν γνώριζαν τίποτα σε σχέση με το αντικείμενο και οι έρευνες που έγιναν στη συνέχεια αποκάλυψαν το μέγεθος της απάτης.

Το κίνημα του Αρθρου 16 χάλασε τα σχέδια μίας σειράς επιχειρήσεων Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών που ετοιμάζονταν να κάνουν χρυσές δουλειές, αναμένοντας να αναγορευτούν σε πανεπιστήμια. Εννέα όμιλοι Κέντρων Ελευθέρων Σπουδών και ιδιωτικοί οργανισμοί υγείας είχαν αρχίσει να σχεδιάζουν να λειτουργήσουν τα πρώτα ιδιωτικά πανεπιστήμια με αρχικά ετήσια διδάκτρα που θα φθάνουν ως τα 10.000 ευρώ ανά σπουδαστή, που σήμερα φτάνουν «μόνο» τα 6.000 αφού δεν προσφέρουν αναγνώριση. Ανάμεσα στις σχολές που φιλοδοξούν να ιδρύσουν είναι και ιατρικές.

Μάλιστα σύμφωνα με δημοσιεύματα των εφημερίδων ο Σύνδεσμος Ελληνικών Κολεγίων απαιτούσε να συναντηθεί και να ενημερώσει τους υπευθύνους Παιδείας των κομμάτων, όπως και το προεδρείο της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος. Μάλιστα τους ενοχλούσε ακόμη και ο τίτλος «μη κερδοσκοπικά» που θα περιλαμβάνονταν στο αναθεωρητέο άρθρο 16. «...βιάζονται να προσθέσουν ότι πανεπιστήμια θα ιδρύσουν μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί και όχι βεβαίως οι κακοί κερδοσκόποι ιδιώτες», αναφέρει

ΜΑΗΣ ‘68

Πηγή έμπνευσης

Η Μάχη του ‘68 ήταν το καλύτερο παράδειγμα του πώς μπορεί μία φοιτητική έκρηξη να εξελιχθεί σε Γενική Απεργία, να δημιουργήσει τεράστια πολιτική κρίση και να μετατραπεί σε επαναστατική έκρηξη.

Οι πρώτες φοιτητικές καταλήψεις ξεκίνησαν από το Μπέρκλεϋ της Καλιφόρνια ή το Κολούμπια της Ν. Υόρκης, στην αρχή για φοιτητικά αιτήματα αλλά ταυτόχρονα εμπνέονταν από την αντίσταση των Βιετκόνγκ ενάντια στην ιμπεριαλιστική επέμβαση των ΗΠΑ.

Ο αέρας του αντιπολεμικού κινήματος απλώθηκε και σε άλλες πρωτεύουσες της Ευρώπης κύρια στο Λονδίνο και στο Βερολίνο. Το φοιτητικό κίνημα στο Παρίσι ξεκίνησε από από τη «Ναντέρ» μια πανεπιστημιούπολη στα πρόσσια του Παρισιού, με βασικά αιτήματα τη βελτίωση των συνθηκών στις εστίες και στις αίθουσες διδασκαλίας για να μην στριμώνονται οι φοιτητές, καθώς επίσης και να αρθούν οι απαγορεύσεις των αγoriών που έμεναν στις εστίες να επισκέφτονται τους κοινώνες των κοριτσιών. Το Νοέμβρη του ‘67 οι φοιτητές του «Ναντέρ» ξεκίνησαν αποχή με αίτημα τη βελτίωση των συνθηκών στο πανεπιστήμιο και στις εστίες. Τον Μάρτη και τον Απρίλη αποφασίστηκε να γίνει μπουκόταξ των εξετάσεων σε κάποια τμήματα.

Στις 22 Μάρτη του 68 η φοιτητική συνέλευση του “Ναντέρ” ψηφίζει κατάληψη της πρυτανείας για μία νύχτα σε ένδειξη διαμαρτυρίας ενάντια στην επίθεση της αστυνομίας σε μία αντιπολεμική φοιτητική διαδήλωση. Το επόμενο βήμα ήταν να καλέσουν σε κατάληψη άλλης μίας μέρας «σαν ημέρα αντιιμπεριαλιστικής συζήτησης» στις 29 Μάρτη. Η διοίκηση του πανεπιστημίου κάλεσε την αστυνομία να «πειρφορρήσει» τα αμφιθέατρα από τους φοιτητές, ενώ άρχισαν και πειθαρχικές διώξεις κατά φοιτητών που μοίραζαν προκηρύξεις. Οι φοιτητές του «Ναντέρ» απευθύνθηκαν στο πανεπιστήμιο της Σορβόννης για συμπαράσταση. Η αστυνομία προσπαθώντας να αποφύγει το άπλωμα των κινητοποιήσεων έκλεισε και το πανεπιστήμιο της Σορβόννης.

Η απάντηση ήταν οι φοιτητικές διαδηλώσεις στο κέντρο του Παρισιού, όπου η αστυνομία απαντούσε με έζλο από τα ΜΑΤ, ρίψεις χημικών και συλήψεις εκατοντάδων. Οι συγκρούσεις στο Καρτιέ Λατέν άρχισαν να γίνονται πρώτο θέμα στις ειδήσεις. Σε όλη τη Γαλλία οι φοιτητές κατέβαιναν σε αποχή για συμπάρασταση στους διωκόμενους φοιτητές και απαιτώντας το σταμάτημα της καταστολής, ακόμα και εκεί που την πλειοψηφία είχαν οι φοιτητικές παρατάξεις της δεξιάς.

Την Παρασκευή 10 Μάη ο Ντε Γκωλ είχε αποφασίσει να τσακίσει το κίνημα, που κέρδιζε συνεχώς τη συμπάρασταση της εργατικής τάξης. Εκείνη την ημέρα γινόταν η πέμπτη διαδήλωση μέσα σε μία εβδομάδα. Η αστυνομία έφραξε τις γέφυρες του Σικουάνα για να στριμώξει τη διαδήλωση στον κεντρικό δρόμο Σαντ Μισέλ και να τσακίσει τους φοιτητές. Οι φοιτητές έκαναν την αντλήφθηκαν πήγαν προς το Καρτιέ Λατέν και έφταξαν μία απελευθερωμένη ζώνη, στεινοντας οδοφράγματα. Στις δύο τα ξημερώματα φάλαγγες των γαλλικών ΜΑΤ επιτέθηκαν στο Καρτιέ Λατεν με δακρυγόνα, καπνογόνα και άγριο έζλο. Αυτή η επέμβαση μετατράπηκε σε πολύωρες συγκρούσεις φοιτητών και αστυνομίας για μία ολόκληρη νύχτα. Οι ηγεσίες των συνδικάτων αποφάσισαν να κηρύξουν μία 24ωρη απεργία τη Δευτέρα 13 Μάη, ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα. Η διαδήλωση ήταν η μεγαλύτερη που είχε δει το Παρίσι από την απελευθέρωση του 44. Στην κεφαλή της πορείας υπήρχε ένα πανώ που έγραφε «Φοιττές, εκπαιδευτικοί, εργάτες, αλληλεγγύη» και τα συνθήματα ήταν «αντίο Ντε Γκωλ». Η αστυνομία δεν τόλμησε να εμφανιστεί στους δρόμους. Οι φοιτητές ανακατέλαβαν τη Σορβόννη και ύψωσαν κόκκινη σημαία στο κεντρικό κτίριο.

Γενικά Απεργία

Οι ηγεσίες των συνδικάτων σύρθηκε στην κήρυξη της γενικής απεργίας. Η μεγαλύτερη συνδικαλιστική οργάνωση η CGT, ήταν κάτω από τον έλεγχο του Κομμουνιστικού Κόμματος Γαλλίας. Η ηγεσία του ΚΚΓ ήταν ενάντια στις φοιτητικές διαδηλώσεις και καταλήψεις. «Αυτοί οι ψευτοεπαναστάτες πρέπει να ξεσκεπαστούν επειδή αντικειμενικά εξυμνρετούν τα συμφέροντα των μεγάλων καπιταλιστικών μονοπωλίων και της κυβέρνησης του Ντε Γκωλ», δήλωσε στην Ουμανιτέ ο Ζορζ Μαρσέ ηγέτης του ΚΚΓ. Όμως η πίεση της βάσης των συνδικάτων που ήδη σιγόβραζε από τις επιθέσεις του Ντε Γκωλ εμπνεύστηκε από την αντίσταση του φοιτητικού κινήματος και ανάγκασε τη CGT να κηρύξει απεργία.

Η δυναμική της Γενικής Απεργίας μεταφέρθηκε από την επόμενη μέρα μέσα στα εργοστάσια. Στο εργοστάσιο κατασκευής αεροπλάνων «Σίντ Αβιασιόν» το συνδικάτο είχε αποφασίσει να κατεβαίνει κάθε Τρίτη σε 15λες απεργίες χημικών και συλήψεις εκατοντάδων. Οι συγκρούσεις στο Καρτιέ Λατέν άρχισαν να γίνονται πρώτο θέμα στις ειδήσεις. Σε όλη τη Γαλλία οι φοιτητές κατέβαιναν σε αποχή για συμπάρασταση στους διωκόμενους φοιτητές και απαιτώντας το σταμάτημα της καταστολής, ακόμα και εκεί που την πλειοψηφία είχαν οι φοιτητικές παρατάξεις της δεξιάς.

Την Παρασκευή 10 Μάη ο Ντε Γκωλ είχε αποφασίσει να τσακίσει το κίνημα, που κέρδιζε συνεχώς τη συμπάρασταση της εργατικής τάξης. Εκείνη την ημέρα γινόταν η πέμπτη διαδήλωση μέσα σε μία εβδομάδα. Η αστυνομία έφραξε τις γέφυρες του Σικουάνα για να στριμώξει τη διαδήλωση στον κεντρικό δρόμο Σαντ Μισέλ και να τσακίσει τους φοιτητές. Οι φοιτητές έκαναν την αντλήφθηκαν πήγαν προς το Καρτιέ Λατέν και έφταξαν μία απελευθερωμένη ζώνη, στεινοντας οδοφράγματα. Στις δύο τα ξημερώματα φάλαγγες των γαλλικών ΜΑΤ επιτέθηκαν στο Καρτιέ Λατεν με δακρυγόνα, καπνογόνα και άγριο έζλο. Αυτή η επέμβαση μετατράπηκε σε πολύωρες συγκρούσεις φοιτητών και αστυνομίας για μία ολόκληρη νύχτα. Οι ηγεσίες των συνδικάτων αποφάσισαν να κηρύξουν μία 24ωρη απεργία τη Δευτέρα 13 Μάη, ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα. Η διαδήλωση ήταν η μεγαλύτερη που είχε δει το Παρίσι από την απελευθέρωση του 44. Στην κεφαλή της πορείας υπήρχε ένα πανώ που έγραφε «Φοιττές, εκπαιδευτικοί, εργάτες, αλληλεγγύη» και τα συνθήματα ήταν «αντίο Ντε Γκωλ». Η αστυνομία δεν τόλμησε να εμφανιστεί στους δρόμους. Οι φοιτητές ανακατέλαβαν τη Σορβόννη και ύψωσαν κόκκινη σημαία στο κεντρικό κτίριο.

Τα. Τα πανεπιστήμια και τα εργοστάσια ήταν στα χέρια των φοιτητών και των εργατών.

Οι φοιτητές της Καλών Τεχνών κατέλαβαν τη σχολή και τη μετέτρεψαν σε εργαστήριο παραγωγής αφισών υποστήριξης του κινήματος, ενώ έβγαλαν απόφαση ότι τάσσονται με το πλευρό των εργατών. Οι σκηνοθέτες αποχώρησαν ομαδικά από το φεστιβάλ Καννών και οργάνωσαν συζητήσεις για «τη διάδωση του κινηματογράφου από το κίνητρο του κέρδους και τα μονοπώλια». Στις 22 Μάη οι επαγγελματίες ποδοσφαιριστές κατέλαβαν τα γραφεία της Ποδοσφαιρικής Ομοσπονδίας κλείδωσαν μέσα τον πρόεδρο και τον προπονητή της εθνικής ομάδας και κρέμασαν στην είσοδο μια κόκκινη σημαία και πανώ που έγραφε «το ποδόσφαιρο στους ποδοσφαιριστές».

Σε απεργίες κατέβηκαν όλοι οι εργαζόμενοι, από τα μεγάλα εργοστάσια της αυτοκινητοβιομηχανίας Ρενό και της Σιτροέν, μέχρι τις χορεύτριες στα μπαλέτα τους Παρισιού.

Ο Ντε Γκωλ αναγκάστηκε να κηρύξει εκλογές στα τέλη Ιουνί. Με πρόσχημι της εκλογής η CGT πρότεινε το κλείσιμο των καταλήψεων. Η απογοήτευση που επικράτησε από το ρόλο που έπαιξε η επίσημη αριστερά μετά

το κλείσιμο της μάχης, κατάφερε να βγάλει ξανά νικήτρια στις εκλογές την δεξιά κυβέρνηση και από εκεί που ήταν στριμωγμένη βγήκε νικήτρια.

Όμως τίποτα δεν ήταν το ίδιο μετά από εκείνο το Μάη. Τα επόμενα χρόνια ένα κίνημα φοιτητικών και εργατικών καταλήψεων ξέσπασε στην Ιταλία, ενώ στην στην Πορτογαλία, στην Ισπανία, στην Ελλάδα εργαζόμενοι και νεολαία κατάφεραν να ρίξουν τις δικτατορικές κυβερνήσεις. Ακόμα και στην Τσεχοσλοβακία, που άνηκε στο ανατολικό μπλοκ των καθεστώτων του κρατικού καπιταλισμού, η «Ανοιξη της Πράγας» έδειξε ότι το κίνημα δυναμώνει σε Ανατολή και Δύση.

Όμως η επαναστατική αριστερά δεν είχε τη δύναμη για ξεπεράσει τις «τρικλοποδίες» που έβραζαν στο κίνημα τα σταλινικά ΚΚ. Οι επαναστατικές οργανώσεις ήταν κύρια φοιτητικές με μικρούς δεσμούς με την εργατική τάξη και πολύ μπερδεμένες.

Σήμερα το φοιτητικό κίνημα από το περασμένο καλοκαίρι έχει καταφέρει δύο φορές να ξεσηκώσει τα συνδικάτα, να βγουν μαζί στον κοινό αγώνα και να δημιουργήσουν τεράστια κρίση στην κυβέρνηση της ΝΔ. Το χτίσιμο της αριστεράς που έλειπε το Μάη του ‘68, της αριστεράς που πιστεύει ότι η κοινωνία μπορεί να αλλάξει από τα κάτω και παλεύει για τη νίκη των αγώνων, χτίζοντας την ενότητα φοιτητών και εργατών, είναι η καλύτερη συνέχεια που μπορούμε να δώσουμε στο σημερινό κίνημα του Αρθρου 16.

Κατερίνα Θωΐδου

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΚΛΙΝΤ ΙΣΤΓΟΥΝΤ Γράμματα από την Ιβοζίμα

Αξίζει να σκοτώνεται κανείς για την πατρίδα; Γενικότερα δεν αξίζει κανείς να σκοτώνεται, πόσο μάλλον να σκοτώνεται για την πατρίδα. Αξίζει να δει κανείς την δεύτερη αυτή ταινία του Κλιντ Ιστούντ μετά τις «Σημαίες των προγόνων μας»; Ναι, αν όμως δεν έχει σίγουρα χάσει την γερμανική ταινία «Οι ζωές των άλλων»!

Υποψήφια για τέσσερα Όσκαρ, η δί-δυμη αυτή ταινία του Ιστούντ, διηγείται τις φοβερές μάχες που γίνανε στο ιαπωνικό νησί της Ίβο Τζίμα το 1945. Αλλά αυτή την φορά όχι από την πλευρά των αμερικανών αλλά από εκείνη των ιαπώνων. Μιλάει πάλι για τον πόλεμο, αλλά από την πλευρά των ηττημένων. Για τους 21.000 ιαπωνέζους που λίγο-πολύ γνώριζαν από την αρχή πως θα κατέληγαν. Κι επιβεβαιώθηκαν γι' αυτές τους τις προβλέψεις. Είναι τραγικό να βλέπεις όλους αυτούς τους ανθρώπους να συνωστίζονται σ' ένα μικρό νησί στη μέση του πουθενά, προκειμένου να θυσιάσουν την ζωή τους, για έναν πόλεμο που έχει αν μη τι άλλο, ήδη κριθεί.

Κι όμως, αυτή ακριβώς την σύγκρουση ανάμεσα στο επιβεβλημένο από τα πάνω «καθήκον» του να πεθάνουνε όλοι υπερασπιζόμενοι την «πατρίδα» και το προσωπικό ένστικτο επιβίωσης και θέλησης για ζωή, διαπραγματεύεται βασικά η ταινία.. Αξιοποιώντας σεναριακά ο σκηνοθέτης, ένα από τα πιο ακραία και γνώριμα χαρακτηριστικά στην ιαπωνέζικη στρατιωτική παράδοση της εποχής, εκείνο της πειθαρχίας, ως στοιχείο από την μία πλευρά, αντι-

παραθέτει από την άλλη, το νεαρό της ηλικίας των στρατιωτών, και την απόγνωση που δημιουργεί η επίγνωση της επερχόμενης ήττας και του θανάτου.

Το «πρέπει» που μας επιβάλλεται απέναντι στο προσωπικό μας «θέλω». Ξεκάθαρη θέση υπέρ της μίας ή της άλλης άποψης η ταινία, αποφεύγει ή δεν μπορεί να πάρει. Παρ' όλο που μπορεί κάποιος να παρατηρήσει ότι δίνεται από τον σκηνοθέτη πολύ μεγάλη βαρύτητα, ακριβώς σ' αυτό το σημείο. Δηλαδή στο τι είναι ηρωικό και τι όχι. Γι' αυτό και δεν πετυχαίνει να περάσει ένα ξεκάθαρο αντιπολεμικό μήνυμα. Ναι, ο πόλεμος μπορεί να είναι και λίγο «ύποπτος» σε διάφορες παραμέτρους του, που θιγόντουσαν περισσότερο άλλωστε στην πρώτη ταινία, αλλά το να υπερασπίζεσαι την πατρίδα σου, στην χειρότερη των περιπτώσεων δεν είναι και κακό. Κι ας προκαλεί τόσες απώλειες και δυστυχία. Κι ας είναι ο καθένας «αναλώσιμος», παρά τις πατριωτικές κορώνες περί του αντιθέτου. Τραγικό παράδειγμα, εκτός των άλλων, το γεγονός της αυτοκτονίας των ιαπωνέζων στρατιωτών με τις χειρομβοβίδες, όταν αυτοί διατάζονται να το κάνουν. Να κλάψεις ή να γελάσεις όταν χάνονται ζωές μ' αυτόν τον τρόπο στο όνομα του αυτοκράτορα;

Αδυναμίες

Οι δύο ταινίες γυριστήκανε μαζί. Τις διαπερνούν λοιπόν τα ίδια πλεονεκτήματα και οι ίδιες σκηνοθετικές αδυναμίες, παρ' όλο που η δεύτερη είναι σαφώς καλύτερη. Πολύ πιο «εσωτερική»,

σκοτεινή και ευαίσθητη, δεν καταφέρνει όμως να γίνει εκείνο το αντιπολεμικό αριστούργημα που θα αποτελέσει γροθιά στο στομάχι του κάθε θεατή που θα το δει. Ίσως γιατί και πάλι η μεγάλη διάρκεια, δεν βοηθάει. Η επιλογή της θεματολογίας από τον Ιστούντ σίγουρα δεν ήταν τυχαία. Όπως επίσης και πολλές αναφορές μέσα στην ταινία δεν είναι τυχαίες ή ουδέτερες.

Αλλά αντί να σου αφήνουν μια ξεκάθαρη αντιπολεμική αν μη τι άλλο τοποθέτηση, μένεις και με την απορία μήπως, μέσω της ανάδειξης της γενναιότητας του αντιπάλου, ευλογούμε τα αμερικάνικα γένια μας που καταφέραμε να τους νικήσουμε στο τέλος. Παρελαύνει όλο το φάσμα των αντιδράσεων των αξιωματικών κυρίως, από την γενναιότητα και μια υπέρπουσα κριτική σκέψη του ικανότατου στρατηγού Κουριμπαγιάσι απέναντι στην όλη κατάσταση, μέχρι την αυτοκαταστροφική προσήλωση στην πειθαρχία άλλων, συνήθως κατωτέρων αξιωματικών. Ακόμη και ταξικού χαρακτήρα υπογραμμίζεις συναντάμε πολλές φορές, μέσα από τις διάφορες προσωπικές αφηγήσεις των στρατιωτών αναμεταξύ τους. Όπως μέσα από την προσωπική ιστορία του φαντάρου που παρακολουθούμε περισσό-

τερο κατά την διάρκεια της ταινίας και που ενώ δεν επιβεβαιώνει το στερεότυπο του καλού πολεμιστή – ότι κι αν αυτό σημαίνει τελικά – παρ' όλα αυτά είναι ένας ήρωας στα μάτια μας, μέσα από την επιτυχημένη προσπάθειά του να επιβιώσει από την κόλαση του μετώπου. Ένας φούρναρης στην πολιτική του ζωή, που κλήθηκε να υπηρετήσει στον ιαπωνικό στρατό με το ζόρι αφού πρώτα του κλείσανε την επιχείρηση και που ορκίστηκε να μην πληρώσει και με την ζωή του επιλογές άλλων, αλλά να γυρίσει πίσω στην οικογένεια του ζωντανός. Η ματαιότητα κι η επικινδυνότητα του πολέμου είναι ξεκάθαρη για τον νεαρό στρατιώτη. Για τον στρατηγό Κουριμπαγιάσι (Κεν Γουατανάμπε – Τελευταίος Σαμουράι) και τον αριστοκράτη συνταγματάρχη Νίσι όμως, έξυπνους ανθρώπους και αμερικανοσπουδαγμένους, οι επιλογές τους ταυτίζονται με αυτές της ιαπωνικής άρχουσας τάξης. Κι ας σκοτώνονται κι ίδιοι υπερασπιζόμενοι το νησί Ίβο Τζίμα.

Έτσι λοιπόν, αποδεικνύεται για ακόμη μια φορά, πως και για την ταινία αυτή ως κινηματογραφικό αποτέλεσμα, και για τον σκηνοθέτη της ως οπτική πάνω στα πράγματα, αλλά και για τους ίδιους τους ιστορικούς πρωταγωνιστές

αυτής της περιόδου, από όποια θέση και στρατόπεδο κι αν την υπηρετήσανε, ότι και σ' αυτή την περίπτωση τα γεγονότα είναι πάντα σχετικά ανάλογα με την θέση του παρατηρητή.

Πάνος Κατσαχνιάς

Ash in Art Σπίτι Ασουνάρτητων Υποθέσεων Τέχνης Καρέα 11 Μετς 11636 Αθήνα Τηλ. 210-9216890
Για ένα παιδί που πεινάει το ομορφότερο έργο τέχνης είναι ένα ποτήρι γεμάτο γάλα Ζ.Π

Οι «Μονοδιάλογοι» του Φεβρουαρίου φιλοξενούν πέντε νέους ποιητές. Η συνέχεια στο Ash In Art την Τρίτη 27/2, 8,30 μ.μ., όπως άλλωστε και την τελευταία Τρίτη κάθε μήνα. Αυτή την φορά διαβάζουν ποιήματά τους οι Γιάννης Γιαννουλέας, Μαριάνθη Καραβασίλη, Ανδρέας Κατσικουδής, Σπύρος Κιτσινέλης, Δημήτρης Παλάζης και σάς προσκαλούν να συμμετέχετε. Στην διάρκεια της βραδιάς προσφέρεται αφέντι, κρασί, τσάι και σνακς. Οι συμμετέχοντες στις βραδιές «Μονοδιάλογοι» είναι οι συγγραφείς της ομότιτλης ποιητικής συλλογής που θα εκδοθεί μετά την άνοιξη.

ΧΟΡΟΣ/ΘΕΑΤΡΟ

Το σπίτι της Μπερνάρντα Αλμπα

Με τον τίτλο «Οικία Άλμπα» φιλοξενείται αυτές τις μέρες στο Σύγχρονο Θέατρο Αθηνών μια χοροθεατρική εκδοχή του έργου του Φεντερίκο Γκαρσία Λόρκα «Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα», βασισμένο στην «Ελεγεία για το θάνατο του Γκαρσία Λόρκα» του Μιγκέλ Ερνάντες. Είναι μια παράσταση που ζωντανεύει με πετυχημένο τρόπο το πνεύμα του κλασσικού έργου του Λόρκα.

Το «σπίτι» ήταν το τελευταίο έργο του. Το τελείωσε μόλις δυο μήνες πριν τον δολοφονήσουν οι φασίστες του Φράνκο τον Ιούλιο του 1936. Μαζί με τον «Ματωμένο Γάμο» και τη «Γέρμα» ολοκληρώνει την τριλογία του πάνω στην αγροτική Ισπανία. Ταυτόχρονα αποτελεί δυνατή αλληγορία και τραγικό πρόλογο μαζί, για την πολιτική κατάσταση στη χώρα του.

Αναφέρεται στη ζωή της χήρας Μπερνάρντα Άλμπα που ζει με τις 5 κόρες και τη μισότρελλη μητέρα της σ' ένα μικρό χωριό της Γρανάδας. Δεν έχουν ιδιαίτερες σχέσεις με τα μέλη της κοινότητας, ειδικά του άλλου φύλου, όμως μετά το θάνατο του δεύτερου άντρα της, η Μπερνάρντα επιβάλλει στην οικογένεια οκταετές πένθος και πλήρη απομόνωση από τον κόσμο. Η μεγαλύτερη κόρη, Ανγκούστια, που είναι κληρονόμος της πατρικής περιουσίας προσπαθεί να ξεφύγει από την καταδυνάστευση μέσα από ένα συνοικέσιο με τον καρδιοκατακτητή του χωριού, Πέπε. Πόλεμος ξεσπάει ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, φέρνο-

ντας στην επιφάνεια όλα τα αδιέξοδα, τις υποκρισίες και τους ανταγωνισμούς τους. Κεντρικό πρόσωπο είναι η μικρότερη κόρη, η Αντέλα, που επαναστατεί ενάντια όχι μόνο στην τυραννία της μάνας της, αλλά και στα ήθη και τον κονφορμισμό της κλειστής κοινωνίας όπου ζουν. Σπάει κάθε ταμπού τολμώντας να κάνει ερωτική σχέση, συγκρούεται, όμως τελικά συντρίβεται.

Αίσθηση

Το έργο έκανε μεγάλη αίσθηση στην εποχή του. Ο συσχετισμός με την ταξικά πολωμένη Ισπανία που μόλις είχε βγει από τη δικτατορία του Πρίμο Ντε Ριβέρα ήταν προφανής και εσκεμμένος. Ήταν ταυτόχρονα μια τραγική πρόβλεψη για τη φρίκη που θα ακολουθούσε με την επικράτηση του φασισμού. Στη σύντομη ανάπαυλα της δημοκρατικής διακυβέρνησης του λαϊκού μετώπου, ο Λόρκα μέσα από τις γραμμές του περιπλανώμενου λαϊκού θιάσου «Λα Μπαράκα» όχι μόνο συνέβαλε στη διάδοση του πολιτισμού στο φτωχό και αμόρφωτο κόσμο σε διάφορες γωνίες της Ισπανίας, αλλά και ταυτίστηκε με τους εξεγερμένους

που διεκδικούσαν το δικίο τους, έγινε η φωνή αυτών που δεν είχαν φωνή. Γι' αυτό ο Λόρκα συνεχώς δεχόταν επιθέσεις από τους φασίστες, γι' αυτό υπήρξε από τους πρώτους στόχους τους.

Σ' αυτό το υπόβαθρο, η μεταφορά του «Σπιτιού» σε χοροθέατρο δεν ήταν απλή υπόθεση. Είχε να αποδώσει χαρακτήρες τραγικούς και σύνθετους με βασικό εργαλείο τη χορογραφία, χωρίς να έχει στη διάθεσή της το όπλο του διαλόγου. Παρ' όλ' αυτά, κατάφερε να εκφράσει τη δυναμική του έργου του Λόρκα. Ένας βασικός λόγος έχει να κάνει με την παρουσία του Ντανιέλ Λομέλ στη χορογραφία και στο κείμενο του ρόλου της Μπερνάρντα Άλμπα. Ο Λομέλ είναι ένας από τους κορυφαίους κλασικούς χορευτές του εικοστού αιώνα, έχοντας συνεργαστεί με «ιερά τέρατα» του μπαλέτου όπως ο Νουρέγιεφ, ο Μωρίς Μπεζάρ, ο Μπαλανσίν. Εδώ και αρκετά χρόνια ζει στην Ελλάδα και δραστηριοποιείται μέσα από το «ΑΕΝΑΟΝ Χοροθέατρο», που δημιούργησε με την υποστήριξη της Μελίνας Μερκούρη και Ελλήνων καλλιτεχνών.

Η επιλογή του να ερμηνεύσει ο ίδιος τη Μπερνάρντα Άλμπα, κατάφερε τελικά να δώσει το δε-

σποτικό της χαρακτήρα, τη δικτατορία που επικρατούσε στο σπιτικό Άλμπα, κι αυτό μόνο μέσα από τη σκηνική παρουσία και τις κινήσεις, δεν κρατάει καν το μπασοτούνι- σήμα κατατεθέν της ισχύος της Μπερνάρντα. Κατά τα άλλα, η χοροθεατρική παράσταση σεβάστηκε την κεντρική ιδέα του Λόρκα: Μαύρα χρώματα πένθους και νεκρική σιγή, με εξαίρεση την Αντέλα που φοράει επιδεικτικά έντονο πράσινο φουστάνι, το χρώμα της σεξουαλικής επιθυμίας και την τρελή έγκλειστη μάνα της Μπερνάρντα, Μαρία Χοσέφα, ντυμένη στα λευκά, μια φιγούρα κωμικοτραγική, που μέσα στην τρέλα της εκφράζει τις ανομολόγητες επιθυμίες όλων των άλλων για αγάπη και ελευθερία. Στο ίδιο κλίμα η σκοτεινή οικονομία Πόνσια, πιστή ρουφιάνα της Μπερνάρντα, όταν η τελευταία δεν της «χτυπάει» το κοινωνικό χάσμα που τις χωρίζει.

Συνολικά πρόκειται για ένα θέαμα που αξίζει την προσοχή του καθένα και της καθεμιάς μας, καθώς χωρίς τυμπανοκρουσίες αγγίζει τα αντανάκλαστα του θεατή και τα αισθήματα και σκέψεις που ήθελε να προκαλέσει με το έργο του ο κορυφαίος ποιητής και δραματουργός των καταπιεσμένων.

Δήμητρα Κυριόηδου

INFO: Το «Οικία Άλμπα» θα παίζεται για λίγες ακόμη παραστάσεις στο Σύγχρονο Θέατρο Αθηνών, οδός Ευμολπιδών, Γκάζι. Τηλ. 6945110377.

Πίσω από τα χαμόγελα της Μπακογιάννη

Η μειονότητα δεν ξέχασε τα πογκρόμ της δεξιάς

Δέση μέτρων που έχουν ως στόχο «την δι-εύρυνση και ενίσχυση της πολιτικής ισονομίας και ισοπολιτείας για τη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης» εξήγγειλε η Ντόρα Μπακογιάννη στην επίσκεψή της στην Κομοτηνή και την Ξάνθη στις αρχές Φλεβάρη. «Η κυβέρνησή μας», είπε η Μπακογιάννη, «με τις πρωτοβουλίες της προωθεί μια σύγχρονη μειονοτική πολιτική που είναι συνέπεια του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και συνέχεια της πολιτικής που άρχισε να εφαρμόζει η προηγούμενη κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στις αρχές της δεκαετίας του 1990».

Ο υφυπουργός Εξωτερικών και τοπικός βουλευτής της ΝΔ, Στυλιανίδης, που την συνόδευε στη Θράκη, προχώρησε ακόμα περισσότερο δηλώνοντας ότι η κυβέρνηση εφαρμόζει για τη μειονότητα ένα «πρόγραμμα ανοιχτής δημοκρατικής κοινωνίας που αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση». Και μόνο το γεγονός ότι μετά από τρία χρόνια διακυβέρνησης η Νέα Δημοκρατία δεν έχει υλοποιήσει ούτε μία από τις προεκλογικές της υποσχέσεις προς τη μειονότητα (που έτσι κι αλλιώς δεν είχαν ουσιαστικό περιεχόμενο) αρκεί για να δείξει πόσο υποκριτικές είναι οι περιφημες νέες «δεσμεύσεις» της για «ισονομία και ισοπολιτεία». Οσον αφορά στη «σύγχρονη μειονοτική πολιτική», η πραγματικότητα αποτυπώνεται καλύτερα στην οικονομική εξαθλίωση της μειονότητας λόγω των εξευτελιστικών τιμών του καπνού τα τελευταία τρία χρόνια.

Η αλήθεια είναι ότι ο Καραμανλής και η Μπακογιάννη πραγματικά συνεχίζουν την πολιτική που εφάρμοσε ο Μητσοτάκης και η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις αρχές της δεκαετίας του 90. Αλλά αυτή η πολιτική δεν είχε να κάνει σε τίποτα με την «ισονομία και την ισοπολιτεία» αλλά με ρατσιστικές διακρίσεις, καταπίεση και διπλωματικούς εκβιασμούς που εξυπηρετούν την εξωτερική πολιτική του ελληνικού καπιταλισμού. Τα προεόρτια αυτής της πολιτικής φάνηκαν με τον πιο οδυνηρό τρόπο στο πογκρόμ που ενορχηστώθηκε από τα πάνω ενάντια στη μειονότητα της Κομοτηνής στις 29 Γενάρη του 1990 ακριβώς 17 χρόνια πριν τις μέρες που διάλεξε η Μπακογιάννη για να επισκεφθεί τη Θράκη και να μας θυμίσει τα κατορθώματα του μπαμπά της.

Εκείνη τη μέρα στην Κομοτηνή, ομάδες ακροδεξιών τραμπούκων με την ανοχή και σε πολλές περιπτώσεις με τη βοήθεια της αστυνομίας ξυλοκόπησαν εκατοντάδες ανθρώπους από τη μειονότητα, κατέστρεψαν εκατοντάδες μαγαζιά και ξέσπασαν σε λεηλασίες όταν έπεσε η νύχτα. Αφορμή ήταν το «μεβλίτ», μια θρησκευτική λειτουργία που είχε χαρακτήρα επετειακό των μαζικών διαδηλώσεων του 1988, όταν χιλιάδες μειονοτικοί βγήκαν στους δρόμους της Κομοτηνής για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στη διάλυση με δικαστικές αποφάσεις τριών σωματείων τους που ιδρύθηκαν και λειτουργούσαν από τις δεκαετίες του '20 και του '30: της Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής, της Τουρκικής Ενωσης Ξάνθης και της Ενωσης Τούρκων Δασκάλων Δυτ. Θράκης». Η πρώτη απαγόρευση της χρησιμοποίησης της λέξης «τουρκική» είχε επιβληθεί από τη χούντα το 1972 μετά από 40 χρόνια νόμιμης λειτουργίας τους.

Οι επιθέσεις ενάντια στη μειονότητα είχαν οξυνθεί τους μήνες που προηγήθηκαν από το πογκρόμ της 29ης Ιανουαρίου. Ο Σαμαράς, ο υπουργός Εξωτερικών της «Οικουμενικής» κυβέρνησης στην οποία το πάνω χέρι είχε η Νέα Δημοκρατία, αλλά συμμετείχαν το ΠΑΣΟΚ και ο ενιαίος

Γενάρης '90. Διαδηλωτές στην Αθήνα συμπαραστέκονται στην μειονότητα ενάντια στο πογκρόμ

τότε Συνασπισμός (μαζί με το ΚΚΕ), είχε βάλει μπρος μια εθνικιστική επιθετική εξωτερική πολιτική που χρησιμοποιούσε τις μειονότητες για τους διπλωματικούς του εκβιασμούς στα Βαλκάνια. Από τη μια ενεργοποιούσε κάθε κρατικό και παρακρατικό ακροδεξιό μηχανισμό για να ξεσηκώνει τους «βορειοηπειρώτες» εμφανιζόμενος σαν «απελευθερωτής» και από την άλλη δήλωνε ανοιχτά ότι έχει στόχο τη δημογραφική ανατροπή των δεδομένων της Θράκης, μεταφέροντας εκεί δεκάδες χιλιάδες «παλινοστούντες Πόντιους» από την πρώην Σοβιετική Ενωση και εγκαθιστώντας τους σε πόλεις γκέτο (την ΕΚΤΕΝΕΠΟΛ).

Απαγόρευση

Οι επιθέσεις ενάντια στη μειονότητα έφτασαν μέχρι του σημείου της απαγόρευσης του εκλεγμένου βουλευτή με μειονοτικό ψηφοδέλτιο Αχμέτ Σαδίκ να πάρει μέρος στις εκλογές του Νοεμβρίου 1989 και την ενορχήστρωση μιας σειράς καταδικαστικών αποφάσεων εναντίον του. Στην τελευταία από αυτές τις δίκες, στις 25 Γενάρη του 1990, τέσσερις μέρες πριν το πογκρόμ, πάνω από 4.000 μειονοτικοί διαδήλωσαν έξω από τα δικαστήρια. Ο Μητσοτάκης, γράφοντας στα παλιά του τα παπούτσια τις χλιαρές διαμαρτυρίες των συγκυβερνούντων ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ-ΚΚΕ για το ότι ο Σαμαράς δεν τους ρωτάει για την πολιτική που εφαρμόζει, αποφάσισε να δώσει ένα γερό χτύπημα στην τούρκικη μειονότητα στη Θράκη.

Το «μεβλίτ» της 29ης Ιανουαρίου είχε καθοριστεί από καιρό και θα γινόταν μετά την μεσημεριανή προσευχή σε ένα κεντρικό τζαμί της Κομοτηνής. Ο κόσμος από τη μειονότητα δεν ήταν πολύς επειδή το τζαμί δε χωρούσε πάνω από 500 άτομα. Κατά τις 12 το μεσημέρι «αγανακτισμένοι πολίτες» και ισχυρή αστυνομική δύναμη συγκεντρώθηκαν έξω από το τζαμί και τα γραφεία της Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής, με κεντρικό σύνθημα «εδώ θα γίνει ο τάφος σας!». Από νωρίτερα η αστυνομία είχε επιβάλει μια ατμόσφαιρα τρομοκρατίας γυρνώντας στα μειονοτικά μαγαζιά και απαιτώντας από τον κόσμο να κλειστεί στα σπίτια του «για να αποτραπούν τυχόν γεγονότα».

Νωρίς το απόγευμα και ενώ μερικές εκατοντάδες μέλη της μειονότητας κρατήθηκαν αποκλεισμένα στο τζαμί, ομάδες φασιστών και άλλων ακροδεξιών ξεχύθηκαν στους έρημους δρόμους της πόλης και άρχισαν να σπάνε βιτρίνες, ρολά

και ταμπέλες σε κάθε μειονοτικό μαγαζί. Όπως αποκαλύφθηκε αργότερα, κάποιοι από τους τραμπούκους είχαν έρθει οργανωμένα με 7 πούλμαν από την Αλεξανδρούπολη και την Ξάνθη. Ανάμεσά τους υπήρχαν και ασφαλίτες, ενώ τα ΜΑΤ απλώς παρακολουθούσαν και μάλλον βρίσκονταν εκεί για να προστατέψουν τους τραμπούκους από τυχόν απόπειρες αντίστασης από την πλευρά της μειονότητας.

Το πογκρόμ κράτησε μέχρι το πρωί της 30 Γενάρη. Ο επίσημος αριθμός των καταστραμμένων μαγαζιών ήταν 196, αλλά στην πραγματικότητα ήταν πάνω από 400. Στη διάρκεια της νύχτας έγιναν λεηλασίες στις οποίες, σύμφωνα με αυτόπτες μάρτυρες, συμμετείχαν και αστυνομικοί που υποτίθεται ότι περιφρουρούσαν τα διαλυμένα μαγαζιά. Όλοι οι δρόμοι που οδηγούσαν στην Κομοτηνή από αμιγώς μειονοτικά χωριά, αποκλείστηκαν από την αστυνομία. Με αυτό τον τρόπο οι τραμπούκοι διευκολύνθηκαν να συνεχίσουν το πογκρόμ το επόμενο βράδυ στις 30 Γενάρη. Οσοι δημοσιογράφοι (έλληνες ή ξένοι) τόλμησαν να τραβήξουν φωτογραφίες από τις καταστροφές και τις λεηλασίες ξυλοκοπήθηκαν και οι φωτογραφικές μηχανές τους έγιναν κομμάτια. Μικρή λεπτομέρεια: εκείνη την ημέρα στην Κομοτηνή βρισκόταν ο υπουργός Δημόσιας Τάξης.

Η ανοχή της αστυνομίας αποθράσυνε τους ακροδεξιούς τραμπούκους. Στις 31 Γενάρη, το κλιμάκιο του ΣΥΝ-ΚΚΕ που βρέθηκε στην πόλη (μετά από προγραμματισμένη επίσκεψη) δέχθηκε επιθέσεις με αυγά, γιαούρτια και πέτρες. Απαγορεύτηκε στους βουλευτές της Αριστεράς να πάνε στους δρόμους με τα κατεστραμμένα μαγαζιά και στην κυριολεξία η ίδια η αστυνομία τους απέκλεισε στο δημαρχείο το οποίο πολιορκήσαν 200 ακροδεξιοί φωνάζοντας συνθήματα «κομμούνια θα γίνετε σαπούνια», «έξω ο Παπαδόπουλος από τη φυλακή», «βάλτε φερετζέ στη Δαμανάκη». Όταν η βουλευτίνα του ενιαίου ΣΥΝ Δαμανάκη (που επί Οικουμενικής κυβέρνησης ήταν αντιπρόεδρος της Βουλής), ζήτησε από τον εισαγγελέα να διαλύσει τους τραμπούκους, πήρε την απάντηση «έχουν κάθε δικαίωμα ως έλληνες πολίτες να διαδηλώνουν».

Την επόμενη μέρα, στις 1 Φλεβάρη, φάνηκε ποιοι ήταν οι «έλληνες πολίτες». Η «Ενωση Εθνικών Νέων» κυκλοφόρησε προκήρυξη που περριφανευόταν ότι «έδωσε ένα καλό μάθημα στους προδότες» μαζί με μπόλνη σοβινιστική ακροδεξιά

σάλτσα. Οι φασίστες με τη βοήθεια της αστυνομίας ανέλαβαν να φέρουν σε πέρας τη βρώμικη δουλειά που οι Μητσοτάκηδες και οι Σαμαράδες ήταν δύσκολο να κάνουν επίσημα.

Η Μπακογιάννη βέβαια προτιμά να κρύβει αυτό το βρώμικο παρελθόν του μπαμπά της και της Νέας Δημοκρατίας. Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη συνέχισε τα χτυπήματα στη μειονότητα σε όλη τη διάρκεια της σύντομης θητείας της. Με τον Σουφλιά σαν υπουργό Παιδείας απόλυσε όλους τους μειονοτικούς δασκάλους λίγο αργότερα. Χρειάστηκε να περάσουν πολλά χρόνια για να σταματήσουν οι αποκλεισμοί με την διαβόητη «μπάρα» που απαιτούσε ειδική άδεια από την αστυνομία για να πάει κανείς στα Πομακοχώρια της Ξάνθης. Κι ακόμα μέχρι σήμερα απαγορεύεται στη μειονότητα το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού σαν «τουρκική» - έστω κι αν ο καθένας που έχει επισκεφθεί την Θράκη γνωρίζει ότι η τοπική κοινωνία στην καθημερινότητά της αναγνωρίζει τη μειονότητα σαν τουρκική στο σύνολό της. Η πολιτική που έβαλε μπρος να εφαρμόσει απέναντι στη μειονότητα ο μπαμπάς Μητσοτάκης μαζί με τον Σαμαρά τη δεκαετία του 1990 δεν ήταν «ισονομία» αλλά άγρια καταστολή, όπως κάθε κυβέρνηση της δεξιάς από το '50 μέχρι σήμερα.

Αντίσταση

Το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ και τα κόμματα της παραδοσιακής αριστεράς όντας εγκλωβισμένα σε μια λογική υπεράσπισης του «εθνικού συμφέροντος» δεν έκαναν τίποτα για να οργανώσουν ένα κίνημα αντίστασης και αλληλεγγύης στη μειονότητα της Θράκης, έκανε τη δεξιά να πιστέψει ότι θα μπορούσε εύκολα, χωρίς πραγματική αντιπολίτευση στα «εθνικά» να υλοποιήσει τα σχέδιά της. Δεν μπόρεσε όμως να τα κάνει όπως ακριβώς θα ήθελε γιατί η αντίσταση του εργατικού κινήματος και της νεολαίας, οι απεργίες, και οι καταλήψεις που οδήγησαν την κυβέρνηση του Μητσοτάκη γρήγορα στην κατάρρευση συγκρούστηκαν με κάθε πλευρά της πολιτικής της δεξιάς κυβέρνησης συμπεριλαμβανομένης και της καταστολής ενάντια στη μειονότητα.

Η Εργατική Αλληλεγγύη από την πρώτη στιγμή έδωσε αυτή τη σύγκρουση. «Είναι άμεσο καθήκον της αριστεράς» γράφαμε το Φλεβάρη του 1990 «να καταγγείλει την καταστολή, να καταγγείλει τις πιέσεις για τον εξελληνισμό της μειονότητας, να απαιτήσει ίσα πολιτικά, δημοκρατικά δικαιώματα, να απαιτήσει την αναγνώριση του δικαιώματος της εθνικής ταυτότητας της μειονότητας σαν τουρκική». Δεν σταματήσαμε να παλεύουμε για μια τέτοια διεθνιστική αριστερά ούτε όταν οι φασίστες έκαψαν τα γραφεία της εφημερίδας στην Αθήνα το Φλεβάρη του 1990. Και όταν οι σύντροφοί μας στην Ξάνθη δέχθηκαν επίθεση από τραμπούκους της φασιστικής συμμορίας «Γεράκι της Θράκης», σε συνεργασία με το τοπικό Εργατικό Κέντρο οργανώσαμε διαδήλωση στη πόλη με συνθήματα «Κάτω τα χέρια από τη μειονότητα», «Κλείστε τα γραφεία των νεοναζί». Δεκαεφτά χρόνια μετά το πογκρόμ της Κομοτηνής, δεν ξεχνάμε το πραγματικό φρικαλέο πρόσωπο της δεξιάς απέναντι στη μειονότητα της Θράκης, με όσες μάσκες κι αν πάει να το κρύψει η Μπακογιάννη. Και δεν σταματάμε να παλεύουμε για μια νέα αριστερά διεθνιστική που ενώνει τους αγώνες των εργατών και της νεολαίας με την αντίσταση ενάντια στην καταπίεση όλων των μειονοτήτων.

Κώστας Πίττας

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

και όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών είναι κρατικοί καπιταλισμοί όπου η εκμετάλλευση και η καταπίεση της εργατικής τάξης δεν διαφέρει από τη Δύση. Γι' αυτό, υποστηρίζουμε τις εργατικές εξεγέρσεις ενάντια στη γραφειοκρατική άρχουσα τάξη αυτών των χωρών.

Υποστηρίζουμε επίσης όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

Διεύθυνση.....

Πόλη.....

Τηλέφωνο.....

Σωματείο - Σύλλογος.....

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

Καρπάνια ενάντια στην αναθεώρηση του Άρθρου 16

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Πνευματικό Κέντρο Αγ.Φανουρίου 7μμ
Ομιλητές: Μαρία Παραδείση, ΠΟΣΔΕΠ, Χρήστος Κατσούλας εκπαιδευτικός, Νίκη Αργύρη, Συντονιστικό Κατάληψης ΦΛΣ

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Πολιτιστικό Κέντρο Γ.Ρίτσος 7μμ
Ομιλητές: Παναγιώτης Γεωργιάδης, ΠΟΣΔΕΠ, Χρήστος Κάτσικας, εκπαιδευτικός-συγγραφέας

Πολυζώης Μπούμπουρας, ΔΟΕ
Σταύρος Σταυρίδης, ΔΕΠ ΕΜΠ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Πνευμ. Κέντρο 7μμ (Αθ.Διάκου & Μπουμπουλίνας)
Ομιλητές: Αλκης Ρήγος, ΠΟΣΔΕΠ, Ελένη Πορτάλιου, καθηγήτρια ΕΜΠ, Γιώργος Κάργας, Λέκτορας Γεωπονικού Αντωνία Λεγάκη, δικηγόρος Γιάννης Μπαλάσης, Συντονιστικό Καταλήψεων Κωνσταντίνος Τριαντοπούλου, Κατάληψη Νομικής

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Παλαιό Δημαρχείο 7.30μμ
Ομιλητές: Γρηγόρης Καλομοίρης ΟΛΜΕ, Νίκος Θεοτοκάς ΠΟΣΔΕΠ, Κώστας Τουλγαρίδης ΔΟΕ, Νεκτάριος Δραγάκης Κατάληψη Παντείου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου 7.30μμ
Ομιλητές: Δημήτρης Μπράτης, Πρόεδρος ΔΟΕ, Αλκης Ρήγος, ΠΟΣΔΕΠ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/2 20ο Δημοτικό Σχολείο Κερατσινίου 6.30μμ (Σύσκεψη)
Ν.ΙΩΝΙΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 26/2 Συνεδριακό Κέντρο 6.30μμ Εκπρόσωποι τοπικών φορέων

ΠΙΚΕΤΟΦΟΡΙΕΣ

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 ΗΣΑΠ 6μμ
ΚΟΡΔΕΛΙΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/2 Δημαρχείο 6μμ

ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΑ ΔΥΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/2 πλ. Εσταυρωμένου - ΑΙΓΑΛΕΩ 6μμ

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΦΛΣ ΑΘΗΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 26/2 Αίθριο -12μες: προβολή ταινίας «ο Αγώνας» του Θοδωρή Μαραγκού -2.30μμ: Συζήτηση «Η σύνδεση φοιτητικού και εργατικού κινήματος και η προοπτική του»

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ - ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ Η/Υ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Αμφιθέατρο Γ 2μμ Το αντιπολεμικό κίνημα αντεπιτίθεται - Πως οργανώνουμε τις 17 Μάρτη
Ομιλητές: Δημήτρης Τσώλης Πρωτοβουλία ΓΕΝΟΒΑ, Εκπρόσωποι φοιτητικών παρατάξεων

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΧΗΜΙΚΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 Αμφιθέατρο Α 3μμ Το Άρθρο 16 και η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση

Συμμαχία ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ www.stop-the-war.gr

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 ταβέρνα Ροζαλία 7.30μμ
17 Μάρτη. Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 26/2 Πινακοθήκη (Ψυχάκη 36) 6μμ
17 Μάρτη Πανελλαδικός Αντιπολεμικός Συναγερμός Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 1/3 8μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 3/3 Καφέ Κιβωτός 6μμ
17 Μάρτη. Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους Ομιλητής: Θανάσης Σταυρίδης

ΚΥΨΕΛΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 4/3 καφέ Γρηγόρης 5μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ 4/3 Ξυλοτεχνία (Παρασκευοπούλου) 6μμ
Η κλιμάκωση του Μπους στο Ιράκ και η επίθεση στις δημοκρατικές ελευθερίες στην Ελλάδα Ομιλητής: Τζαβέντ Ασλαμ, πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 5/3 6.30μμ καφέ Πρεσβεία Εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα και πόλεμος Βιβλιοπαρουσίαση: Η Αλγερινή επανάσταση του Δημήτρη Λιβιεράτου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 5/3 7μμ
Το αντιπολεμικό κίνημα μπροστά στην κλιμάκωση του Μπους

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΔΕΥΤΕΡΑ 5/3 Πολυψυχαγωγικό Κέντρο 8μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 7/3 Παλαιό Δημαρχείο 8μμ

Ν.ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 8/3 Παλαιό Δημαρχείο 7.30μμ

ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΑ ΦΟΡΟΥΜ

Η αναθεώρηση του Αρθρου 16 βούλιαξε.

Μπορούμε να βουλιάσουμε μαζί και την «ατζέντα» Καραμανλή;

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2, 7μμ
Βιοτεχνικό Επιμελητήριο (Καραϊσκού 111)
Ομιλητές: Βασίλης Αρβανίτης, Πρόεδρος Δ.Σ Δασκάλων Κορυδαλλού Γιάννης Σηφακάκης
Εκπρόσωποι από τις τοπικές επιτροπές & τις φοιτητικές καταλήψεις

ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28/2 ΑΣΟΕΕ 7μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 28/2 Πολυψυχαγωγικό Κέντρο 8μμ
ΧΑΝΙΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 3/3 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ 4/3 ΕΔΟΘ (Προξ.Κορομηλά 51) 6μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 7/3 Πνευματικό Κέντρο 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/3 Πολιτιστικό Κέντρο 6μμ

Στις σχολές...

ΜΜΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2 6μμ
Γιατί χρειαζόμαστε επαναστατικό κόμμα; Ομιλητής: Κώστας Τορπουζίδης

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ

ΑΘΗΝΑ ΚΕΝΤΡΟ 6932840030, Αμπελόκηποι 6973669298, Στουρνάρη (Εξάρχεια) 69480819082, Καλλιδρομίου (Εξάρχεια) 6976707074, Βικτώρια 6932751578, Γκάζη 6973669298, Πατήσια 6945549910, Κυψέλη 6972669983, Γαλάτσι 6937297138
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974760178, Αγ. Δημήτριος 6974760178, Ηλιούπολη 6974760178, Βύρωνας 6976423861, Ελληνικό 6974760178, Ν.Σμύρνη 6945599970, Π. Φάληρο 6977096227, Ιλίσια 6937539449, Ζωγράφου 6937539449, Ν. Κόσμος 6932840030, **ΝΟΤΙΑ 6977607861**, Κουκάκι 6977607861, Κάτω Πετράλωνα 6972327931, Άνω Πετράλωνα 6972825701, Καλλιθέα 6992287187 **ΒΟΡΕΙΑ 6932394790**, Μαρούσι 6974902625, Κηφισιά 6945231631, Ν. Ερυθραία- Αγ. Στέφανος 6945412733, Πεύκη 6945231631 **ΒΟΡΕΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6932394790**, Χαλάνδρι 6978650354, Χολαργός-Ψυχικό 6973050470, Μελίσια- Βριλήσσια 6974190814, Μεσόγεια 6974244214, Αγ. Παρασκευή 6945125154
ΒΟΡΕΙΟΔΥΤΙΚΑ 6932394790, Ν. Ιωνία 6937539449, Ν. Φιλαδέλφεια 6946298643, Ν. Ηράκλειο 6947777158, Μεταμόρφωση-Λυκόβρυση 6948089082 **ΔΥΤΙΚΑ 6972032108**, Αγ. Ανδργυροι-Καματερό-Μενίδι 6972032108, Ιλίων 6934185231, Πετρούπολη 6973050590, Περιστέρι 6978671192, Αιγάλεω 6946937432 **ΠΕΙΡΑΙΑΣ 6945829645**, Κερατσίνι 6979023528, Κορυδαλλός 6948840134, Νίκαια 6995482423, Πασαλιμάνι 6934052292, Καλλιόπηλη 6932241549, Ν. Φάληρο-Καμίνια 6944149451, Πέραμα 6977528970 **ΣΧΟΛΕΣ ΑΘΗΝΑΣ 6974760179**, ΑΣΟΕΕ 6978183675, ΕΜΠ 6932751578, **ΝΟΜΙΚΗ** 6932015679, **ΦΛΣ** 6978559518, **Σχολές Θετικών Επιστημών** 6947602766, **ΙΑΤΡΙΚΗ** 6972375386, Πάντειος 6978650354, **ΑΣΚΤ** 6932594899, **ΤΕΙ Αιγάλεω** 6934185231, **ΤΕΙ Πειραιά** 6946008569
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 6976595821 **ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ 6974770802**, Καλαμαριά 6937272845, Τούμπα 6944573975, Χαριλάου 6973600813
ΚΕΝΤΡΟΔΥΤΙΚΑ 6944640403, Αμπελόκηποι 6972585353, Νεάπολη- Συκιές 6976595821, Κέντρο 6946123602, Μαθητές 6973614853 **ΣΧΟΛΕΣ 6937539449**, Μαθηματικό-Φυσικό 6978850281, Νομική 6948486377, Πολυτεχνείο 6978698795, **ΦΛΣ** 6978890468, **Καλών Τεχνών** 6977017070, **ΤΕΙ** 6978416028, **ΠΑ.ΜΑΚ** 6932197565 **ΓΙΑΝΝΕΝΑ 6977614478**, Πόλη 6939062458, **Ιατρική** 6945677808, **Φιλοσοφική** 6946762169, **Χημικό** 697231179, **Βιολογικών Εφαρμογών** 6977080222, **Μαθητές** 6946706346 **ΠΑΤΡΑ**, Πόλη 6942537435, **ΤΕΙ** 6934020219 **ΚΡΗΤΗ 6972715314**, **ΗΡΑΚΛΕΙΟ** 6936856614, **ΧΑΝΙΑ** 6972715314, **ΡΕΘΥΜΝΟ** 6934216811, **ΠΟΛΗ** 6934216811, **ΤΕΙ** 6947907826, **ΦΛΣ-ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ** 6934165340, **ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ-ΨΥΧΟΛ.** 6934216811, **ΑΓΡΙΝΙΟ** 6972923142, **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ** 6947324620, **ΑΡΤΑ** 6948308799, **ΒΟΛΟΣ** 6972231125, **ΓΙΑΝΝΙΝΑ** 6974541520, **ΖΑΚΥΝΘΟΣ** 6977815669, **ΙΚΑΡΙΑ** 6934284525, **ΚΑΛΑΜΑΤΑ** 6977210336, **ΚΟΜΟΤΗΝΗ** 6973243737, **ΛΑΜΙΑ** 6979115155, **ΜΥΤΙΑΗΝΗ** 6946747201, **ΞΑΝΘΗ** 6978695229, **ΣΑΜΟΣ** 6938510280, **ΣΥΡΟΣ** 6947534124, **ΧΑΛΚΙΔΑ** 6973328487, **ΛΑΡΙΣΑ** 6942647137

Εξορμήσεις με την Εργατική Αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/2

ΑΓ.ΑΝΤΩΝΗΣ σταθμός Μετρό 2.30μμ
ΒΙΚΤΩΡΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 2.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 5μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος 5μμ
ΤΟΥΜΠΑ Αγ.Θεράποντος 5μμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/2

ΠΛ.ΑΤΤΙΚΗΣ σταθμός Μετρό 7πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ σταθμός Μετρό 7πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ σταθμός ΗΣΑΠ 7πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ σταθμός ΗΣΑΠ 8πμ
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ σταθμός Μετρό 9πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ σταθμός ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ μάρκετ ΙΝ 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 6.30μμ
ΙΛΙΟΝ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ πεζόδρομος Σωτήρος 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ.Ελευθερίας 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ.Επταλόφου 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/2

ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 2μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ σταθμός Μετρό 6μμ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Σκλαβενίτης 6μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πεζόδρομος Χαϊμαντά 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Αγ.Λαμπράκη 6μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ.Οσίας Ξένης 6μμ

ΤΡΙΤΗ 27/2

ΒΙΚΤΩΡΙΑ σταθμός ΗΣΑΠ 2.30μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ πλατεία Δελιολάνη 7μμ

στις σχολές κάθε μέρα...

ΑΘΗΝΑ

ΠΑΝΤΕΙΟΣ Πεζόδρομος 9πμ
ΦΛΣ κεντρική είσοδος 11πμ
ΝΟΠΕ κεντρική είσοδος 11πμ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ κεντρικός διάδρομος 11πμ
ΕΜΠ Τοπογράφοι 11πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΝΟΜΙΚΗ φουαγιέ 11πμ
ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 11πμ
ΜΜΕ ισόγειο 11πμ
ΜΟΥΣΙΚΟ φουαγιέ 11πμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΙΑΤΡΙΚΗ κυλικείο 9πμ
ΦΛΣ κυλικείο 10πμ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΕΧΝΗΣ κεντρική Βιβλιοθήκη 10πμ
ΛΕΣΧΗ 2μμ

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ Κοσμητεία 9πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ (Βούτες) 11πμ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΝΩΣΣΟΣ 11πμ
ΤΕΙ 11πμ

ΤΡΙΤΗ 27/2

ΑΣΟΕΕ κεντρική είσοδος 12μες

εργατική αλληλεγγυή

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ
ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Εκδίδεται από το
ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Ιδιοκτήτης: **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Εκδότης: **Κώστας Πίττας**

Διευθυντής: **Πάνος Γκαργκάνας**

Εκτύπωση: **Μεσημβρινή Α.Ε.**

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Παντελής Γαβρηλίδης, Αλέξης Καλέργης

e-mail: ergatikl@otenet.gr

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, Ομόνοια

τηλ. 210 52 41001, fax 210 52 27177

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 100 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

www.sek-ist.gr

ΙΡΑΝ, ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1979

Η ανατροπή του Σάχη

Οι πολεμικές απειλές των ΗΠΑ ενάντια στο Ιράν κλιμακώνονται καθημερινά. Η επιθετικότητα των ΗΠΑ έχει κι άλλη μια άλλη αιτία πέρα από την προσπάθεια του Μπους να ξεπεράσει τα αδιέξοδα που έχει βυθιστεί στο Ιράκ. Εικοσιοχτώ χρόνια πριν, το καθεστώς του Σάχη στο Ιράν ήταν ο πιο σημαντικός χωροφύλακας τους στην περιοχή. Στην Τεχεράνη λειτουργούσε ο μεγαλύτερος σταθμός της CIA. Το Ιράν ήταν ο ακρογωνιαίος λίθος των συμμαχιών του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Μόνο σε σχέση με το Ισραήλ ερχόταν δεύτερο το καθεστώς του Σάχη στη βοήθεια από τις ΗΠΑ – άλλωστε ο Σάχης είχε τις στενότερες σχέσεις με το Ισραήλ. Αυτό το προπύργιο το γκρέμισε η ιρανική επανάσταση. Ανάμεσα στις 9-11 Φλεβάρη του 1979 το καθεστώς του Σάχη που μόλις πριν δεκαοχτώ μήνες έμοιαζε ακλόνητο, κατέρρευσε.

Η δικτατορία του Σάχη (Αυτοκράτορα) Ρεζά Παχλεβί ήταν από τις πιο σκληρές και διεφθαρμένες. Τον είχαν φέρει στην εξουσία το 1953 οι ΗΠΑ και η Βρετανία με ένα πραξικόπημα που ανέτρεψε τον πρωθυπουργό Μοσαντέκ ο οποίος είχε τολμήσει να εθνικοποιήσει τη πετρελαϊκή βιομηχανία. Ο Σάχης είχε μεγαλεπήβολα σχέδια: να κάνει το Ιράν την 5η οικονομική δύναμη στον κόσμο, να αναπτύξει την πυρηνική ενέργεια. Από τη δικτατορία του κέρδιζαν οι μεγάλες επιχειρήσεις που «διαπλέκονταν» με την αυλή. Την «τάξη» την εξασφάλιζε η SAVAK μια από τις πιο άγριες μυστικές αστυνομίες. Όλα αυτά καλυμμένα με δημοκρατικό προσωπίδιο. Λειτουργούσε ένα ψευτοκοινοβούλιο, με δυο κόμματα που και τα δυο τα είχε ιδρύσει ο Σάχης. Το πιο καταπιεστικό καθεστώς περνούσε νόμους που απαγόρευαν στις γυναίκες να φοράνε τις παραδοσιακές ισλαμικές μαντίλες στις δημόσιες υπηρεσίες στο όνομα της πρόδου και των δικαιωμάτων. Το 1967 τους είχε παραχωρήσει και το δικαίωμα ψήφου...

Οι δυτικοί σχολιαστές συνηθίζουν να μιλάνε για την «Ισλαμική Επανάσταση». Το ίδιο κάνει και το καθεστώς του Ιράν. Όμως, η επανάσταση δεν ξεκίνησε με θρησκευτικό περιεχόμενο. Ο προάγγελός της ήρθε το καλοκαίρι του 1977. Το καθεστώς έβαλε τις μπουλντόζες να γκρεμίσουν μια τεράστια παραγκούπολη στα περίχωρα της Τεχεράνης. Οι κάτοικοί της, που είχαν έρθει από τα χωριά για να βρουν μια καλύτερη μοίρα, αντιστάθηκαν. Η καταστολή ήταν άγρια. Στη συνέχεια ξέσπασαν κάποιες απεργίες με οικονομικά αιτήματα. Ο Σάχης προσπάθησε να «εκτονώσει» την ένταση δίνοντας κάποιες αόριστε υποσχέσεις για μεταρρυθμίσεις.

Όμως, τον Γενάρη του 1978, η αστυνομία επιτέθηκε σε διαδηλωτές, μαθητές των θρησκευτικών σεμιναρίων, στην «ιερή πόλη» της Κομ. Οι σίτες θρησκευτικοί ηγέτες δε διακρίνονταν για την αντίπολυσή τους στη δικτατορία. Όμως, τα τζαμιά, που έλεγχαν δεν βρίσκονταν κάτω από τον απόλυτο έλεγχο του καθεστώτος. Πολλοί από τους σίτες κληρικούς στήριζαν τον

Τεχεράνη 1979.
Απεργοί της τηλεόρασης (φωτό κάτω)
και γυναίκες που απηφούν το στρατό (φωτό δεξιά).
Αυτή ήταν η δύναμη που γκρέμισε τον Σάχη.

«αγιατολάχ» Χομεϊνί που τον είχε εξορίσει το καθεστώς το 1963 στο Ιράκ. Ο Χομεϊνί καλούσε ανυποχώρητα στην ανατροπή του Σάχη. Το κύμα της αγανάκτησης και της δυσάρεσκας ενάντια στο καθεστώς χρησιμοποίησε τη γλώσσα του σιιτικού Ισλάμ. Οι θρησκευτικές γιορτές μετατρέπονταν σε διαδηλώσεις. Τα σαραντάμερα μνημόσυνα των θυμάτων το ίδιο. Τα τζαμιά και το δίκτυο εφημερίδων, ιδρυμάτων, σχολών γύρω απ' αυτά, ήταν για χρόνια οι μόνοι χώροι που μπορούσε να ακουστεί σχετικά ελεύθερα η δυσάρεσκια προς το καθεστώς.

Στα μέσα της δεκαετίας του '70 οι πάντες ήταν πια δυσανεστήμενοι με το καθεστώς του Σάχη. Οι φοιτητές στα πανεπιστήμια, οι φτωχοί στις παραγκούπολεις, οι μικροί και μεγάλοι επιχειρηματίες του «μπαζάρ» που ένιωθαν «ριγμένοι» από τους κολτούς του Σάχη και τις μεγάλες δυτικές επιχειρήσεις, οι εργάτες που έβλεπαν τον πληθωρισμό να εξανεμίζει τους μισθούς. Οι πιο διαφορετικές ιδέες και οι συνδυασμοί τους αναπτύσσονταν. Της αριστεράς, το κομμουνιστικό κόμμα το «Τουντέχ» επανεμφανίστηκε μετά από δεκαετίες. Οι Φενταγίν, μια ένοπλη οργάνωση που ήθελε να εφαρμόσει τη στρατηγική του Τσε Γκεβάρα μεγάλωναν. Οι Μοτσαχεντίν, μια άλλη αντάρτικη οργάνωση, συζητούσαν πόσο μπορούν να συνυπάρχουν μαρξισμός και ισλάμ. Τα δίκτυα των ριζοσπαστών ισλαμιστών ανέβαζαν κι αυτά την επιρροή τους, γιατί ο Χομεϊνί θεωριόταν από εκατομμύρια το σύμβολο της ανυποχώρητης αντίστασης στο καθεστώς.

Σφαγή

Το καθεστώς επέβαλε στρατιωτικό νόμο. Τη πρώτη μέρα της ισχύος του, στις 8 Σεπτεμβρίου του 1978 μια μεγάλη διαδήλωση κατασφάχτηκε σε μια πλατεία της Τεχεράνης από τον στρατό. Το καθεστώς ανακοίνωσε «μόνο» 168 νεκρούς. Η αλήθεια είναι ότι δολοφονήθηκαν περίπου 2.000 άνθρωποι.

Οι διαδηλώσεις κάμφηκαν για ένα διάστημα. Αλλά εκείνη την στιγμή βγήκε δυναμικά στο προσκήνιο η εργατική τάξη. Στο Ιράν υπήρχαν 3,5 εκατομμύρια βιομηχανικοί εργάτες, το μισό εκατομμύριο απ' αυτούς σε μεγάλα εργοστάσια και ορυχεία. Αλλά η δύναμή τους δεν ήταν μόνο στο μέγεθος, αλλά και στο ειδικό τους βάρος: οι 30.000 εργάτες και υπάλληλοι της εταιρείας πετρελαίου μπορούσαν να κλείσουν την κάνουλα του «μαύρου χρυσού» στον οποίο στηρίζονταν ο Σάχης. Κι αυτό έκαναν.

Οι απεργίες είχαν ξεκινήσει από το 1977, αλλά τώρα έπαιρναν τη μορφή ενός παλιρροϊκού κύματος. Η απεργία στην Κεντρική Τράπεζα σήμαινε ότι όλο το χρηματοπιστωτικό σύστημα «έκλεισε» και ο Σάχης κι οι καπιταλιστές δεν μπορούσαν να στείλουν τα κεφάλαιά τους σε «ασφαλείς τοποθετήσεις» στο εξωτερικό. Οι εργαζόμενοι στα τελωνεία παρέλυσαν τις εισαγωγές και τις εξαγωγές. Η Κεντρική Τράπεζα –και να μην γινόταν απεργία– δεν μπορούσε να τυπώσει χαρτονομίσματα ή ομόλογα: τα ειδικά μελάνια που χρειαζόνταν ήταν μπλοκαρισμένα στα τελωνεία.

Ο στρατός δεν μπορούσε να κάνει

και πολλά. Οι εργάτες ηλεκτρισμού έκλειναν κάθε απόγευμα για δυο ώρες τη παροχή του ρεύματος. Μ' αυτόν τον τρόπο ακύρωναν τη προβολή του δελτίου ειδήσεων –της προπαγάνδας του Σάχη– από τα κανάλια και τα ραδιόφωνα. Και πρόσφεραν την κάλυψη του σκοταδιού στους διαδηλωτές που έσπαγαν την απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 8 το απόγευμα. Το Γενικό Επιτελείο κατέστρωσε σχέδιο να καταλάβει τις εγκαταστάσεις ηλεκτρισμού. Το εγκατέλειψε όταν συνειδητοποίησε ότι δεν διέθετε αρκετά στρατεύματα –για να λειτουργήσει το σχέδιο έπρεπε οι εγκαταστάσεις να καταληφθούν ταυτόχρονα.

Το ίδιο έγινε και στις πετρελαϊκές εγκαταστάσεις. Ενας απεργός περιέγραφε πως: «Εστειλαν διακόσιους μηχανικούς από το Πολεμικό Ναυτικό, ειδικευμένους με σπουδές στο εξωτερικό. Κατάφεραν να βάλουν μπροστά το αντλιοστάσιο. Αλλά σύντομα ήρθαν σε αδιέξοδο. Δεν ήξεραν προς ποια κατεύθυνση πρέπει να είναι η ροή του πετρελαίου, κάτι πολύ επικίνδυνο γιατί υπάρχει κίνδυνος πυρκαγιάς. Τελικά πήγαν οι δικοί μας και τους βοήθησαν, να κλείσουν πάλι το αντλιοστάσιο.»

Οι «οικονομικές» απεργίες μετατράπηκαν σε πολιτικές. Πρώτο στη λίστα των αιτημάτων έμπαινε η άρση του στρατιωτικού νόμου, η διάλυση της SAVAK κι η απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων. Στη συνέχεια προστέθηκαν κι άλλα αιτήματα: η κατάργηση της μοναρχίας, η δήμευση της περυσίας του Σάχη και των αυλικών του, η εθνικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων. Οι εργάτες άρχισαν να συγκροτούν τα δικά τους όργανα αγώνα –τις «σόρας» δηλαδή τα συμβούλια.

Ο Σάχης βρέθηκε σε αδιέξοδο. Ο στρατός κατέρρεε, πολλοί φανταροι αρνιόνταν πια να πυροβολήσουν, άλλοι ενώνονταν με τους διαδηλωτές –κουβαλώντας τα όπλα τους. Ο Σάχης διόρισε έναν παλιό οπαδό του Μοσαντέκ πρωθυπουργό, τον Μπακτιάρ. Ο ελιγμός δεν έπιασε. Η νέα κυβέρνηση δεν έλεγχε την κατάσταση και απέναντί της είχε την «προσωρινή επαναστατική κυβέρνηση» που είχε διορίσει ο Χομεϊνί –ο οποίος είχε επιστρέψει στο Ιράν. Ούτε η δικιά της εξουσία ήταν σταθερή: μυριάδες «επαναστατικές επιτροπές» (κομιτέ) συμβούλια (οι σόρας) με τους πιο διαφορετικούς πολιτικούς προσανατολισμούς κυριαρχούσαν

στους δρόμους, τα πανεπιστήμια, τις γειτονιές και τους χώρους δουλειάς.

Τον Γενάρη του 1979 ο Σάχης εγκατέλειψε το Ιράν. Οι στρατιωτικοί έκαναν απελπισμένα σχέδια για πραξικόπημα, ζητώντας το «πράσινο φως» από την Ουάσιγκτον. Ο πρόεδρος Κάρτερ δίσταζε, οι αμερικανικές υπηρεσίες είχαν αμφιβολίες για το πόσο θα υπάκουαν οι στρατιώτες, και έτσι κι αλλιώς είχαν αρχίσει επαφές με τον Χομεϊνί. Αλλά την τελική λύση την έδωσε πάλι το «πεζοδρόμιο».

Ανταρσία

Στις 9 Φλεβάρη σε μια στρατιωτική βάση της Τεχεράνης οι σιιτικές και οι υπαξιωματικοί της αεροπορίας πέταξαν έξω τους άνδρες της «Αυτοκρατορικής Φρουράς» –της ελίτ του στρατού που ήταν εξοπλισμένοι με τα πιο σύγχρονα όπλα. Οι «Αθάντοι», όπως είχε βαφτίσει τους πραιτωριανούς του ο Σάχης, επέστρεψαν για να καταστείλουν την ανταρσία. Ξέσπασαν ένοπλες συγκρούσεις. Οι Φενταγίν και οι Μοτσαχεντίν έβγαλαν τα όπλα τους από τις κρύπτες και έσπευσαν σε βοήθεια. Και μαζί τους ενώθηκαν εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές, υψώνοντας οδοφράγματα, ρίχνοντας μολότοφ, αντιμετωπίζοντας με γυμνά χέρια τα τανκς των «Αθανάτων». Ολη η Τεχεράνη μετατράπηκε σε πεδίο μάχης, ολόκληρες μονάδες στρατού με ή χωρίς τους αξιωματικούς τους περνούσαν με τη μεριά των εξεγερμένων. Δυο μέρες μετά, οι στρατιγωί ύψωσαν «λευκή σημαία».

Ήταν «η άνοιξη της ελευθερίας» όπως έγραφαν οι ιρανικές εφημερίδες. Όμως, η δυναμική της επανάστασης ανασχέθηκε και μετά καταπνίχτηκε. Σήμερα, κάποιοι λένε ότι το λάθος της Αριστεράς ήταν ότι συνεργάστηκε με τους ισλαμιστές. Το λάθος δεν ήταν ότι οι αριστερές οργανώσεις ενώθηκαν με τα εκατομμύρια που διαδήλωναν και απεργούσαν φωνάζοντας «Θάνατος στο Σάχη» κρατώντας στα πορτραίτα του Χομεϊνί. Το πραγματικό πρόβλημα ήταν ότι όλα τα τμήματα της Αριστεράς, όχι μόνο το Τουντέχ αλλά και η επαναστατική αριστερά, δεν πίστευαν ότι οι εργάτες και η νεολαία μπορούσαν μετά την ανατροπή του Σάχη να πάρουν και την κοινωνική και οικονομική εξουσία. Αντί να δώσουν ώθηση στους αγώνες του εργατικού κινήματος είτε το περιορίζαν είτε το αγνοούσαν –π.χ. για τις αντάρτικες οργανώσεις τα καλάνσκοφ είχαν μεγαλύτερη σημασία από τις απεργίες.

Εκμεταλλευόμενο αυτές τις αδυναμίες του κινήματος, το καθεστώς του Χομεϊνί εδραίωσε την κυριαρχία του και έσωσε τον ιρανικό καπιταλισμό. Αλλά στην πορεία αναγκάστηκε να συγκροστεί με τις ΗΠΑ, παρά τη θέλησή του πολλές φορές. Σήμερα ο Μπους ονειρεύεται να γυρίσει το ρολόι της ιστορίας πίσω στην εποχή του Σάχη. Δεν θα του το επιτρέψουμε.

Λεάνδρος Μπόδαρης

γράμματα

Μια άλλη άποψη για το “Λαβύρινθο”

Γιατί εγώ στο Λαβύρινθο Του Πάνα, που εσύ τόσο γενναιόδωρα αποκαλείς την καλύτερη, με διαφορά, ταινία της σαϊζόν και μια από τις καλύτερες πολιτικές ταινίες στην ιστορία του σινεμά (εργατική αλληλεγγύη No 755) εγώ είδα απλά μια αντιδραστική ταινία.

Και δεν θα σταθώ στην αισθητική του σκηνοθέτη που εσύ, όπως δηλώνεις, θαυμάζεις πολύ. Αυτή τη σαδομαζοχιστική εμμονή του φακού στη σάρκα και στο αίμα -καινοτομεί ο δικός σου με μαχαιριές στο πρόσωπο- τον ξέρουμε το φασισμό δεν μας χρειάζεται αυτή η χολιγουντιανή συνταγή που εδώ και χρόνια εξέθρεψε γενιές, γέμισε με βία το διαδίκτυο, γαλούχησε τα αμερικανάκια του Άμπου Γκράϊμπ και τα Εγγλεζάκια της Βασόρας με τα γνωστά αποτελέσματα (στο Βιετνάμ δεν έγιναν τέτοια αίσχη). Θα περάσω στο θέμα.

Ένα συνονθύλευμα Χαριποτερικής και Αρχοντοδακτυλιδικής μαγειρίας με ολίγη από ισπανικό εμφύλιο για να τσιμπήσουν και κάποιοι σαν εμένα. Γιατί αυτή η μεγάλη στιγμή της διεθνιστικής επαναστατικής αλληλεγγύης, αυτό το μοναδικό και ανεπανάληπτο που εκδηλώθηκε με τον εμφύλιο της Ισπανίας: τρέξεαν παλικάρια και πολέμησαν στο πλευρό των Δημοκρατικών, δώσανε το αίμα τους, την ίδια ώρα που στην Ευρώπη σάρωνε η μαυρίλα του φασισμού, αντί να αναδειχτεί αυτό στην ταινία, περνάει δυστυχώς σε δεύτερη μοίρα. Πρωταγωνιστούν τα τραγιά και τα βατράχια. Οι ατομικές επιλογές, οι μάγοι και τα θαύματα, αυτά που στέλνουν τα παιδιά στη μοναξιά στα εκstasis και στις σύριγγες. Αυτά στο τέλος θριαμβεύουν. Όχι παιδιά μου μη βγείτε στους δρόμους! Μη παλαίψετε! Και αν τα πράγματα είναι δύσκολα, θα έρθει ο Τράγος για να σας σώσει όπως έσωσε και πήρε μαζί του στο τέλος το κοριτσάκι!

Όχι ρε φίλε Ράγκο, δεν θέλω να στη σπάσω αλλά τα πολλά αστεράκια καμιά φορά είναι ύποπτα, όπως και τα κεφάλαια της ταινίας!

Δημήτρης Κουκουῆς

Το παιχνίδι των δημοσκοπήσεων

Η καλύτερη δημοσκόπηση βγαίνει από την κάλπη. Αυτό είναι το συμπέρασμα. Όπως μας έλεγε δε κάποιος μακαρίτης πολιτικός η «κάλη είναι γκα-στρωμένη».

Εγώ προσωπικά δεν πιστεύω στις δημοσκοπήσεις, διότι ποιος θα παραγγείλει τη δημοσκόπηση, για λογαριασμό ποιανού θα την παραγγείλει, πόσα εκατομμύρια θα πληρώσει, για ποιον θα τα πληρώσει, πώς υποβάλλονται οι ερωτήσεις, ποιος τέλος πάντων ελέγχει όλα αυτά την διαδικασία.

Εάν δεν ελέγχονται όλα αυτά πώς να πιστέψεις ότι είναι αλήθεια. Επειδή όμως προβάλλονται στη δημόσια γνώμη και επηρεάζουν καταστάσεις δεν έπρεπε να υπάρχει κάποιος κρατικός έλεγχος; Εδώ έχουμε δει πολιτικούς που τους φέρνουν οι δημοσκοπήσεις πρώτους σε δημοτικότητα και κατά σύμπτωση αυτοί οι πολιτικοί όταν έβαλαν για υποψήφιοι Δήμαρχοι δεν εξελέγησαν στις πόλεις που έβαλαν! Συνεπώς πώς να τις πιστέψεις! Αλλά προσφέρουν και κακιές υπηρεσίες στον τόπο. Βλέπεις ολόκληρη κυβέρνηση να μην παράγει έργο στο λαό και να σου λέει γιατί να κάνουμε έργο εφ' όσον οι δημοσκοπήσεις μας φέρνουν πρώτους όποτε και αν γίνουν οι εκλογές. Να δημιουργείται κλίμα πόλωσης. Μια αξιωματική αντιπολίτευση η οποία βλέποντας ότι χάνει σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις να αλλάζει την πολιτική της και τι άλλο θα δούμε μέχρι τη μέρα των εκλογών.

Ποιος θα μας σώσει από τους δημοσκόπους!

Δημήτρης Γεωργιάς,
εκπρόσωπος του κινήματος «Κρίκος του Λαού».

Εκλογές στα συνδικάτα

Διοικητικοί Πανεπιστημίου Αθήνας

Εκλογές έγιναν την Παρασκευή 16/2 στο Σύλλογο Διοικητικού Προσωπικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Ψήφισαν 689 εργαζόμενοι και υπήρχαν 21 Ακυρα και 6 Λευκά ψηφοδέλτια. Τα αποτελέσματα ήταν τα εξής: Ανανεωτικό Συνδικαλιστικό Κίνημα 233 ψήφους και 3 έδρες (231 και 3 έδρες στις εκλογές του 2005), Ενωτική Αριστερή Παρέμβαση-Συνεργαζόμενοι Πρωτοβουλία GENOBA 142 ψήφους και 2 έδρες (120 και 2), Ανεξάρτητη Πανεπιστημιακή Εκφραση 102 ψήφους και 2 έδρες (105 και 2), Συνδικαλιστική Αλληλεγγύη (ΔΑΚΕ) 97 ψήφους και 1 έδρα (81 και 1), ΠΑΣΚΕ 51 ψήφους και 1 έδρα (80 και 1), Αγωνιστική Συνεργασία (ΚΚΕ) 38 ψήφους (50).

Οι εκλογές έγιναν μέσα σε μία πολύ κρίσιμη περίοδο για το μέλλον των πανεπιστημίων. Παρ' όλα αυτά η πλειοψηφία του ΔΣ του Συλ-

λόγου επέλεξε να καλέσει εκλογοαπολογιστική συνέλευση στις 8/2 την ημέρα που με απόφαση της Ομοσπονδίας είχαμε στάση εργασίας για να συμμετέχουμε στο πανελλαδικό συλλαλητήριο των φοιτητών. Επιπλέον στη συνέλευση αποκαλύφθηκε ότι με ευθύνη των παρατάξεων που έχουν την πλειοψηφία Ανανεωτικό Συνδικαλιστικό Κίνημα, Συνδικαλιστική Αλληλεγγύη και ΠΑΣΚΕ, κανένα μέλος του Συλλόγου δεν ήταν ταμειακά τακτοποιημένο, παρόλο που η εισφορά προς το Σύλλογο είχε παρακρατηθεί.

Οι παρατάξεις της αριστεράς θα μπορούσαν να πάρουν την πλειοψηφία στο ΔΣ του Συλλόγου, αν ενώνονταν σε ένα ενιαίο ψηφοδέλτιο. Ωστόσο η παράταξη Αριστερή Παρέμβαση-Συνεργαζόμενοι Πρωτοβουλία GENOBA, σημείωσε την μεγαλύτερη άνοδο. Η υποψήφια της

Πρωτοβουλίας GENOBA Ιωάννα Λούβρου πήρε 31 σταυρούς και ήρθε στην ένατη θέση του ψηφοδελτίου.

Η άνοδος της παράταξης ήταν αποτέλεσμα της δράσης της όλο το προηγούμενο διάστημα. Προσπάθησε να οργανώσει τη συμμετοχή των συναδέλφων στις φοιτητικές κινητοποιήσεις, κάνοντας περιοδείες και ενημερώνοντας για τη σημασία αυτής της μάχης. Αυτή η άνοδος είναι ένα μήνυμα για το πώς χρειάζεται να κινηθούν όλες οι παρατάξεις της αριστεράς στους Διοικητικούς του Παν. Αθηνών το επόμενο διάστημα, οργανώνοντας τη συμμετοχή τους στο πλευρό των φοιτητών, με πρώτο άμεσο βήμα την επιτυχία της απεργίας στις 22/2 και τη μαζική συμμετοχή τους στο πανελλαδικό συλλαλητήριο στα Προπύλαια.

Ιωάννα Λούβρου

Συμβασιούχοι ΥΠΠΟ

Εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ στο σωματείο των Εκτάκτων Υπαλλήλων του Υπ. Πολιτισμού έγιναν στις 14 Φλεβάρη. Μέχρι την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο δεν είχε ολοκληρωθεί η καταμέτρηση όλων των ψηφοδελτίων και των σταυρών.

Σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής αποτελέσματα 4 έδρες παίρνει η Ενωτική Αγωνιστική Κίνηση, 4 η ΔΑΚΕ και 3 η ΠΑΣΚΕ. Τα πρώτα αποτελέσματα καταγράφουν άνοδο της αριστεράς. Η Πρωτοβουλία GENOBA συμμετείχε στο ψηφοδέλτιο της Ενωτικής Αγωνιστικής Κίνησης με υποψήφια τη Σταυρούλα Ψυχογιούλου.

Η διάθεση των συμβασιούχων του ΥΠΠΟ να μην αφήσουν να περάσουν οι μεθοδεύσεις της κυβέρνησης της ΝΔ που επιχειρεί να πετάξει χιλιάδες συμβασιούχους στο δρόμο, φάνηκε και την επόμενη ημέρα στις 15 Φλεβάρη, με τη μαζική συμμετοχή των συμβασιού-

χων του ΥΠΠΟ στην 24ωρη απεργία της ΓΣΕΕ και στη συγκέντρωση μπροστά στον Αρειο Πάγο.

Μέχρι στιγμής χάρη στους αγώνες των συμβασιούχων του ΥΠΠΟ πολλοί είναι αυτοί που κέρδισαν τη μετατροπή των συμβάσεων

τους σε αορίστου. Τώρα η κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί μέσω του δικαστικού πραξικοπήματος του Αρείου Πάγου να πάρει πίσω αυτές τις κατακτήσεις. Οι συμβασιούχοι του ΥΠΠΟ με σύνθημα «εφόσον δεν καλύπτουμε ανάγκες

τακτικές στείλτε Βουλγαράκη στις ανασκαφές», έδωσαν τον τόνο στην απεργιακή συγκέντρωση της Πέμπτης και την καλύτερη απόκριση στον υπουργό των απαγωγών και στην κυβέρνηση της ανεργίας.

EPT

Εκλογές για την ανάδειξη δυο εκπροσώπων των εργαζομένων στο Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΡΤ έγιναν την Πέμπτη 15 Φλεβάρη. Τα αναλυτικά αποτελέσματα είναι τα εξής: 1) ΠΑΣΚΕ-ΕΡΤ (το επίσημο ΠΑΣΟΚ) 1314 ψήφοι και ποσοστό 44.05%, 2) Ανεξάρτητη κίνηση (πολυσυλλεκτικό) 463 ψήφοι και ποσοστό 15.52%, 3) ΠΑΣΚΕ-συνεργαζόμενοι-Πρωτοβουλία Γένοβα ("αντάρτικο" ΠΑΣΟΚ, ανέταχτοι αριστεροί και ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ GENOBA) 356 ψήφοι και ποσοστό 11.93%, 4) Παρέμβαση (προέρχεται από το ΠΑΣΟΚ) 309 ψήφοι και ποσοστό 10.36%, 5) Αντίσταση-Αλλαγή (αντιστοιχεί στον ΣΥΡΙΖΑ) 281 ψήφοι και ποσοστό 9.42%, 6) ΔΑΚΕ (ΝΔ) 195 ψήφοι και ποσοστό 6.54%, 7) Αγωνιστικό Μέτωπο (ΠΑΜΕ) 65 ψήφοι και ποσοστό 2.18%.

Το νόημα αυτών των εκλογών ήταν η ανάδειξη εκπροσώπων των εργαζομένων στη Διοίκηση της εταιρείας, που να ενημερώνουν τους συναδέλφους για τα σχέδια που απεργάζεται η διοίκηση της ΕΡΤ σε βάρος τους.

Όπως φάνηκε από τα αποτελέσματα η Αριστερά είχε την ευκαιρία σε αυτές τις εκλογές να αναδειχτεί σε δεύτερη δύναμη. Οι παρατάξεις ΠΑΣΚΕ-συνεργαζόμενοι-Πρωτοβουλία Γένοβα, Παρέμβαση, Αντίσταση-Αλλαγή και Αγω-

νιστικό Μέτωπο κατάφεραν να συγκεντρώσουν περίπου 1000 ψήφους. Παρόλο που η προσπάθεια για μία κοινή κάθοδο όλων των παρατάξεων της αριστεράς δεν ευδοκίμησε ωστόσο αυτό αφήνει μία θετική παρακαταθήκη για τις μάχες που έχουμε μπροστά μας. Για την υπεράσπιση των κατακτήσεων των εργαζομένων, για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων που δεν καλύπτουν τις προϋποθέσεις του ΠΔ Παυλόπουλου, για την στήριξη των κινητοποιήσεων των φοιτητών και των πανεπιστημιακών ενάντια στην αναθεώρηση του Αρθρου 16 και την ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων, αλλά και για τη συμμετοχή των εργαζομένων της ΕΡΤ στο μεγάλο αντιπολεμικό ραντεβού της 17 Μάρτη.

Η διάθεση των εργαζομένων να δώσουν αυτές τις μάχες φάνηκε όλο το προηγούμενο διάστημα. Αποτέλεσμα ήταν η διάσπαση της ΠΑΣΚΕ και η εμφάνιση δύο νέων ψηφοδελτίων που ασκούν κριτική στη στάση της παράταξης, που παρόλο που έχει την πλειοψηφία στην Ομοσπονδία δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων όλο το προηγούμενο διάστημα για να

στηρίξει της μάχες των εργαζομένων.

Οι Financial Crimes-Πρωτοβουλία Γένοβα δημοσιογράφων και εργαζομένων στα ΜΜΕ συμμετείχε για πρώτη φορά σε αυτές τις εκλογές στο ψηφοδέλτιο "ΠΑΣΚΕ-συνεργαζόμενοι-Πρωτοβουλία Γένοβα" με υποψήφιους τους: Νάσο Μπράτσο-δημοσιογράφο, Τάσο Χατζηγεωργίου-δημοσιογράφο, Ειρήνη Φωτέλλη-χειρίστρια, Πέτρο Πομώνη-δημοσιογράφο, παίρνοντας την 13η θέση στο ψηφοδέλτιο σε σύνολο 28 υποψηφίων. Ήταν μία πρώτη προσπάθεια για να ενωθεί ο κόσμος που αντιστάθηκε όλο το προηγούμενο διάστημα και θα συνεχίσουμε στο δρόμο που χάραξε το φοιτητικό κίνημα, ενωτικά και αποφασιστικά.

Νάσος Μπράτσο

Εκλογές για την ανάδειξη νέου ΔΣ γίνεται από τις 24 έως τις 26 Φλεβάρη στον Πανελλήνιο Σύλλογο Μισθωτών Τεχνικών.

Η Πρωτοβουλία GENOBA συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο «Ενωτική Πρωτοβουλία» με τους εξής υποψήφιους/ες: Αντωνίου Τόνια, Αραμπατζής Λευτέρης, Βαβουράκης Βασίλης, Γαβγιωτάκη Πένυ, Καλαμάρας Αντώνης.

Πάνω από 150 χιλιάδες διαδηλωτές από όλη την Ιταλία συγκεντρώθηκαν το περασμένο Σάββατο (17 Φλεβάρη) στην Βιτσέντζα, μια μικρή πόλη της βόρειας Ιταλίας για να διαδηλώσουν ενάντια στην επέκταση της αμερικανικής στρατιωτικής βάσης.

Η στρατιωτική βάση της Βιτσέντζα “φιλοξενεί” ένα τμήμα της 173ης Αερομεταφερόμενης Ταξιαρχίας. Πρόκειται για την ισχυρότερη αμερικανική δύναμη “ταχείας ανάπτυξης” της Ευρώπης με σημαντική δράση τόσο στο Αφγανιστάν όσο και στο Ιράκ. Το 2003 πραγματοποιήσε στο Βόρειο Ιράκ την μεγαλύτερη επιχείρηση ρίψης αλεξιπτωτιστών από την εποχή του Β’ Παγκόσμιου Πολέμου. Τώρα προετοιμάζεται να αναλάβει και πάλι δράση στο Αφγανιστάν.

Η 173η Αερομεταφερόμενη Ταξιαρχία έχει περίπου 4.500 μάχιμο προσωπικό. Από αυτούς οι μισοί “φιλοξενούνται” σήμερα στην βάση Εντερλε της Βιτσέντζα ενώ οι υπόλοιποι είναι μοιρασμένοι σε δυο βάσεις στην Γερμανία, στο Μπάμπουργκ και την Σβάινφουρτ. Οι ΗΠΑ θέλουν να επεκτείνουν την βάση της Βιτσέντζα χτίζοντας ένα δεύτερο τμήμα στην θέση του παλιού αεροδρομίου του Νταλ Μολίν, στην άλλη πλευρά της πόλης και να μεταφέρουν και τις μονάδες της Γερμανίας εκεί.

Το σχέδιο είχε εγκριθεί από τον Σύλβιο Μπερλουσκόνι, τον πρωθυπουργό της κεντροδεξιάς κυβέρνησης της Ιταλίας. Τον περασμένο Απρίλη εκατομμύρια Ιταλοί τιμώρησαν τον Μπερλουσκόνι για την συμμετοχή του στην “Συμμαχία των Προθύμων” του Μπους και την αποστολή ιταλικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν και το Ιράκ, χαρίζοντας την ψήφο τους στον κεντροαριστερό συνασπισμό του Ρομάνο Πρόντι, έναν συνασπισμό που περιλάμβανε όχι μόνο τους παλιούς Σοσιαλιστές και Σοσιαλδημοκράτες αλλά και τους Πράσινους και την “Ριφοντασιόνε Κομμουνίστα” (Κομμουνιστική Επανάσταση). Η “Ριφοντασιόνε” είχε παίξει, όλα τα προηγούμενα χρόνια πρωταγωνιστικό ρόλο στο αντιπολεμικό κίνημα. Ο Φαούστο Μπερτινότι, ο γραμματέας της Ριφοντασιόνε έγινε, μετά την νίκη της κεντροαριστεράς στις εκλογές του Απρίλη, πρόεδρος της Βουλής.

Μέσα στους δέκα μήνες που έχουν περάσει από τότε, όμως, η κυβέρνηση του Πρόντι έχει καταφέρει να “χαρίσει” μόνο την απογοήτευση και την οργή σε όλους αυτούς που είχαν πιστέψει ότι η ανατροπή του Μπερλουσκόνι θα σήμαινε και την ανατροπή της πολιτικής του. Αντί να αποσύρει τα ιταλικά στρατεύματα από το Αφγανιστάν ο Πρόντι αποφάσισε να τα αυξήσει.

Στις 23 Γενάρη, ύστερα από μια ολόκληρη σειρά από μπρος και πίσω, ο Πρόντι ανακοίνωσε την απόφασή του να επιτρέψει να συνεχιστεί η επέκταση της βάσης της Βιτσέντζα. Η είδηση προκάλεσε έκρηξη σε ολόκληρη την Ιταλία. Στην ίδια την Βιτσέντζα χιλιάδες εξαγριωμένοι κάτοικοι ξεχύθηκαν αυθόρμητα στους δρόμους, μπλόκαραν τις γραμμές των τρένων και κατέλαβαν τον σιδηροδρομικό σταθμό. Από τότε μέχρι σήμερα η πόλη βρίσκεται συνεχώς σε κινητοποίηση, με δημόσιες συζητήσεις, προκηρύξεις, πικετοφορίες και τοπικές εκδηλώσεις. Η πρώτη πανεθνική διαδήλωση στις 2 Δεκέμβρη συγκέντρωσε πάνω από 30 χιλιάδες ακτιβιστές, που βάδισαν, περνώντας μέσα από το κέντρο της πόλης, από το στρατόπεδο του Εντερλε στο αεροδρόμιο του Νταλ Μολίν.

Δεκάδες αντιπολεμικές οργανώσεις, συνδικάτα, κόμματα και οργανώσεις της αριστεράς πρωτοβουλίες πολιτών υπέγραψαν το κάλεσμα για τις 17 Φλεβάρη. Ο Πρόντι πανικοβλήθηκε. Στην συζήτηση του Υπουργικού Συμβουλίου απαγόρευσε στα μέλη της κυβέρνησης να υποστηρίζουν την διαδήλωση ή να πάρουν μέρος. Την περασμένη βδομάδα ο Τζουλιάνο Αμάτο, ο υπουργός Εσωτερικών του Πρόντι - ένας παλιός πολιτικός και πρώην πρωθυπουργός του Σοσιαλιστικού Κόμματος- προσπάθησε να σπείρει τον τρόμο δηλώνοντας ότι οι κινητοποιήσεις στην Βιτσέντζα αναμένεται να είναι βίαιες, λόγω της δράσης “εξτρεμιστικών στοιχείων”. Στην Ρώμη η Αμερικανική Πρεσβεία εξέδωσε οδηγία με την οποία συμβούλευε τους Αμερικανούς πολίτες να μείνουν μακριά από την ευρύτερη περιοχή της Βιτσέντζα το Σαββατοκύριακο 17-18 Φλεβάρη για να “αποφύγουν να μετατραπούν σε ευκαιριακούς στόχους αντι-αμερικανών διαδηλωτών”.

Η επίθεση, όμως, γύρισε μπούμεραγκ. Οι δηλώσεις ήταν τόσο προκλητικές που ανάγκασαν τον Μπερτινότι να δηλώσει ανοιχτά ότι, αν δεν δεσμευόταν από την επίσημη θέση του προέδρου της

Πλημμύρισε διαδηλωτές η Βιτσέντζα

Αντιπολεμικό μήνυμα για όλη την Ευρώπη

Βουλής, θα συμμετείχε και αυτός στην διαδήλωση.

Για τα μέλη και τους οπαδούς της Ριφοντασιόνε η δήλωση αυτή ήταν το κάλεσμα που περιμέναν: το Σάββατο στις 17 Φλεβάρη χιλιάδες διαδηλωτές βάδισαν στην Βιτσέντζα με τις σημαίες, τις κονκάρδες και τα πλακάτ της Ριφοντασιόνε -μια κίνηση που βάζει, δίχως αμφιβολία, τεράστιες πιέσεις στην ηγεσία του κόμματος που συνεχίζει παρά τις προδοσίες του Πρόντι να στηρίζει την κυβέρνηση με την κρίσιμη, για αυτήν, ψήφο εμπιστοσύνης.

Η διαδήλωση του Σαββάτου έγινε κάτω από δρακόντεια μέτρα “ασφαλείας” που θύμιζαν την καταστολή της διαδήλωσης της Γένοβας το καλοκαίρι του 2001 από την κυβέρνηση του Μπερλουσκόνι. Χιλιάδες αστυνομικοί είχαν παραταχθεί μέσα στην πόλη, τα καταστήματα στο ιστορικό κέντρο ήταν κλειστά και σφραγισμένα ενώ ελικόπτερα της αστυνομίας πετούσαν, σε χαμηλό ύψος, πάνω από τους διαδηλωτές.

Χιλιάδες

Η τρομοκρατία, όμως, δεν πτόησε τους διαδηλωτές που έφτασαν κατά χιλιάδες με ναυλωμένα πούλμαν και τρένα από όλη την Ιταλία -ακόμα και στην μακρινή Σικελία υπήρχε τοπική πρωτοβουλία που έστειλε αντιπροσωπεία στην Βιντσέντσα. Ανάμεσα τους ήταν και πολλοί Αμερικάνοι που είχαν έρθει για να διαδηλώσουν όχι μόνο ενάντια στην βάση αλλά και ενάντια στον πόλεμο του Μπους -αγνοώντας περιφρονητικά την οδηγία της πρεσβείας. Ο κόσμος στην Βιτσέντζα τους υποδέχτηκε με χειροκροτήματα. “Οι ΗΠΑ δεν θα έπρεπε να χτίζουν στρατιωτικές βάσεις. Θα έπρεπε να ψάχνουν λύσεις για τα εσωτερικά τους προβλήματα” έλεγε στους δημοσιογράφους ένας Αμερικάνος που είχε έρθει μαζί με μια ομάδα 20 ακόμα συμπατριωτών του από την Ρώμη.

“Δεν μου αρέσει που χτίζουν εδώ μια στρατιωτική βάση”, έλεγε ένας φοιτητής που είχε έρθει στην Βιτσέντζα από την Πάρμα” και δεν είναι καν η χώρα μου αυτή που την χτίζει. Υπάρχουν εδώ σήμερα άνθρωποι που δεν γουστάρουν την Αμερική

για πολλούς και διάφορους λόγους. Αλλά εγώ βρίσκομαι εδώ για να διαδηλώσω κύρια ενάντια στην δική μου κυβέρνηση”.

“Η κατασκευή μιας στρατιωτικής βάσης δεν μπορεί να ανήκει στις αποφάσεις μιας φιλερηνικής κυβέρνησης”, έλεγε ένας άλλος διαδηλωτής, περιτυλιγμένος με την πολύχρωμη σημαία της ειρήνης. “Νομίζω ότι έχει έρθει η ώρα να ηγηθώ με τις βάσεις και να χτίσουμε στην θέση τους δομές ειρήνης. Το πρόβλημα δεν είναι η παρουσία των Αμερικανών στην Βιτσέντζα. Το πρόβλημα είναι η παρουσία της στρατιωτικής βάσης”.

Οι συμφωνίες που έχουν υπογράψει οι ΗΠΑ και η Ιταλία προβλέπουν ότι το 41% του κόστους λειτουργίας των αμερικανικών βάσεων που βρίσκονται στην Ιταλία θα καλύπτεται από τον ιταλικό προϋπολογισμό. Πρόκειται για μια τεράστια πρόκληση -ιδιαίτερα αυτή την στιγμή που η κυβέρνηση του Πρόντι έχει μόλις περάσει έναν (ακόμα) σφιχτό προϋπολογισμό με περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες. Αλλά το οικονομικό βάρος είναι κυριολεκτικά ο “τελευταίος τροχός της αμάξης”.

Η επέκταση της βάσης θα μετατρέψει ολόκληρη την Βιτσέντζα σε μια στρατιωτική περιοχή. Η στρατοπέδευση εκεί της 173ης Αερομεταφερόμενης Ταξιαρχίας την καθιστά πιθανό στόχο αντιπoiών -κα νένας δεν έχει ξεχάσει τους πάνω από 200 νεκρούς της έκρηξης στον σιδηροδρομικό σταθμό της Μαδρίτης. Η βάση θα δημιουργήσει στην πόλη τεράστια προβλήματα -έλλειψη νερού, μόλυνση της ατμόσφαιρας, υποβάθμιση της κοινωνικής ζωής.

Ο Πρόντι, όμως, δεν θέλει να διαταράξει τις σχέσεις της Ιταλίας με τις ΗΠΑ. Η Ιταλία, άλλωστε συνεχίζει να είναι μια από τις πλουσιότερες χώρες του κόσμου και διακεκριμένο μέλος της ομάδας των G8 -των 8 ισχυρότερων χωρών του πλανήτη. Και ο Πρόντι δεν έχει καμιά πρόθεση να το αλλάξει αυτό.

Η επιτυχία της διαδήλωσης, όμως, βάζει τεράστια προβλήματα στην κυβερνητική πλειοψηφία. “Αυτή η διαδήλωση άλλαξε τα πάντα”, δήλωσε την επόμενη μέρα στην ιταλική εφημερίδα Corriere della Serrra ο Πάολο Φερέρο, ο υπουργός Κοινωνικής

Αλληλεγγύης που προέρχεται από την Ριφοντασιόνε. “Ο Πρόντι το ήξερε πάντα ότι εμείς στην Ριφοντασιόνε είμαστε αντίθετοι στις βάσεις, αλλά προχώρησε, με αυτοπεποίθηση, χωρίς να μας πάρει υπ’ όψιν του. Αλλά τώρα υπάρχει κάτι καινούργιο. Το πρόβλημα πλέον δεν είναι ανάμεσα σε αυτόν και εμάς αλλά ανάμεσα σε αυτόν και ολόκληρο τον πληθυσμό που διαδήλωσε... Αυτόν τον κόσμο δεν μπορεί να τον αγνοήσει ο Πρόντι”.

Ο Φερέρο έχει δίκιο. Αλλά ο Πρόντι δεν θα μπορούσε να αγνοήσει αυτόν τον κόσμο αν δεν τον είχε αγνοήσει πρώτα η ίδια η Ριφοντασιόνε. Λες και χρειαζόταν η διαδήλωση του Σαββάτου για να ανακαλύψουν οι ηγέτες του μεγαλύτερου κόμματος της ριζοσπαστικής αριστεράς της Ευρώπης ότι ο κόσμος μισεί τον πόλεμο και τις βάσεις.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Το επόμενο Σάββατο η σκυτάλη του αγώνα ενάντια στον πόλεμο περνάει στην Βρετανία του Μπλερ. Το αντιπολεμικό κίνημα έχει καλέσει σε διαδήλωση ενάντια στην αντικατάσταση των πυρηνικών πυραύλων Trident που έχει αποφασίσει η κυβέρνηση και ενάντια στην αποστολή Βρετανικών στρατευμάτων στο Ιράκ και το Αφγανιστάν.

Το Σάββατο 24 Φλεβάρη θα γίνουν δύο μεγάλες διαδηλώσεις στην Βρετανία -η μία στο Λονδίνο (Αγγλία) και η άλλη στην Γλασκώβη (Σκωτία). Η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο (Stop The War Coalition) που είναι ο βασικός οργανωτής αυτών των κινητοποιήσεων έχει ναυλώσει εκατοντάδες πούλμαν για να μεταφέρουν τους διαδηλωτές από κάθε γωνιά της χώρας.